

FELÜGYELETI HÍREK

Összefoglaló a Pénzügyi Stabilitási Tanács 2013. évi 1. üléséről	2
Felügyeleti ajánlás a korrekt és az együttműködést erősítő pénzügyi követeléskezelésről	4
Megjelent a PSZÁF okostelefonra fejlesztett alkalmazása	5
Adatszolgáltatók figyelmébe	5

FELÜGYELETI SZABÁLYOZÁS

Ajánlás az ügyfél számára hátrányt okozó érdek-összeütközések megelőzéséről	6
Ajánlás a belső védelmi vonalakról, a pénzügyi szervezetek irányítási és kontroll funkcióiról	7
Ajánlás a letétkezelési tevékenységről	9

PIACI TÜKÖR

Eltérő hozamok a nyugdíjpénztáraknál	11
Gyorselemzés – a hitelintézeti szektor a 2013. januári adatok alapján	11
Gyorselemzés – 2013. januári befektetési szolgáltatói adatok	12

FOGYASZTÓVÉDELEM

Civilek és PSZÁF: felértékelődő pénzügyi fogyasztóvédelem	14
Útmutató az új kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási rendszerhez	14
Frissült a rögzített árfolyamon törlesztő devizakölcsönök statisztikája a 2013. január végi adatokkal	16
Megjelentek a PSZÁF-kisfilmek újabb epizódjai	16

EURÓPAI UNIÓ

Az EBA tájékoztatója az egységes adatszolgáltatási standardok (FINREP-COREP) bevezetéséről	17
Megjelentek az EMIR szabályozástechnikai standardjai	17
Michel Barnier uniós biztos nyilatkozata a bankok számára szigorúbb prudenciális követelményeket előíró új európai szabályokról szóló tárgyalás megállapodást követően	18
Fontos lépés a valódi európai bankunió felé	18
EBA-jelentés a fogyasztói trendekről	20
Az EBA közzétette a 2012. június 30-i Bázeli III monitoring eredményeit	21
Az ESMA és az EBA figyelmezteti a befektetőket a CFD veszélyeire	21
Az EIOPA és a Világbank megállapodást írt alá a globális biztosítási szektor kiépítésére vonatkozóan	22
Az ESMA Igazgatótanácsának tagjává választották Gérard Rameix urat	22

MELLÉKLET - SZOLVENCIA II HÍRLEVÉL

JOGI IRÁNYTÚ

Felügyeleti állásfoglalások	24
-----------------------------	----

Összefoglaló a Pénzügyi Stabilitási Tanács 2013. évi 1. üléséről

Helyszín: A PSZÁF VI. emeleti tanácssterme
Időpont: 2013. február 13.
Résztvevők: Pleschinger Gyula államtitkár, NGM,
Kovács Lajos főtanácsadó, NGM,
Simor András elnök, MNB,
Nagy Márton igazgató, MNB,
Szász Károly elnök, PSZÁF,
Király Árpád ügyvezető ig., PSZÁF,
Stofa Gábor titkár, PSZÁF,

Az 1-3. napirendi pontoknál:

Vörös Erika főosztályvezető, PSZÁF,
Vonnák Balázs elemző, MNB.

A PST elnöke az ülést megnyitotta, köszöntötte a résztvevőket és megállapította, hogy a PST tagjai jelen vannak, az ülés határozatképes.

1. NAPIRENDI PONT

Tájékoztató: (SZÓBAN) Az MNB által érzékelt legfőbb pénzügyi stabilitási kockázatok, a lehetséges trigger-pontok és a problémakezelés lehetséges irányai (rendszeres prezentáció)

Előterjesztő: MNB

Az MNB tájékoztatást adott arról, hogy a magyar bankrendszer prociklikussága javult a csökkenő kamatok és kamatfelárak következtében, ugyanakkor a vállalatoknak továbbra is csak szűk köre jut hitelhez az alacsony hitelezési hajlandóság miatt. A hitelállományban folytatódó zsugorodás prognosztizálható, az állami programok a háztartási portfólió minőségének romlását lassították, a vállalati szegmens NPL arányában pedig csökkenés volt tapasztalható. A bankrendszert erős aszimmetria mellett gyenge jövedelmezőség jellemzi, a külföldi forráskiáramlás továbbra is kedvezőtlen a hitelezési folyamatok szempontjából, a swap-kitettség mérséklődik. A napirendi pont zárásaként az MNB kitért azokra a bankrendszert érintő szabályozói kérdésekre, amelyek terén 2013-ban előrelépés várható.

2. NAPIRENDI PONT

Tájékoztató: Mérlegkiigazítás és hitelkontrakció Magyarországon (elemzés)

Előterjesztő: MNB-PSZÁF

A PST a PSZÁF felvetésére a 2012. július 5-ei ülésén kérte fel az MNB-t és a Felügyeletet, hogy vizsgálja meg a gazdasági növekedésre hatást gyakorló hazai mérlegkiigazítási és hitelsugorodási folyamatokat. A megalakult MNB-PSZÁF munkacsoport az elmúlt hat hónapban komplex elemzést végzett, amelynek

keretében kiértékelte, hogy történt-e túlzott eladósodás a vállalati szektorban, hogy mekkora szerepe van a hitelkínálatnak és a hitelkeresletnek a hitelezés visszaesésében, továbbá azt, hogy milyen mértékű szektorális aszimmetriák vannak a vállalati hitelezés terén.

Az elemzéssel a PST a gazdaság élénkítését célzó jövőbeli gazdaságpolitikai lépések meghozatalához kívánt segítséget nyújtani. A napirendi pont keretében az elkészített elemzés eredményeinek és következtetéseinek megtárgyalására került sor.

3. NAPIRENDI PONT

Tájékoztató: Összefoglaló a 2012. II. féléves tematikus prudenciális megbeszélésekről

Előterjesztő: PSZÁF

A PSZÁF félévente tematikus prudenciális megbeszélést folytat az összevont alapú felügyelet alá tartozó bankok felső vezetőivel. Ezeken az eseményeken megvitatásra kerül a bankok stratégiája, hitelezési aktivitása, a forrásbiztosítás módja, a portfólió minősége, a jövedelmezőség várható alakulása, valamint az aktuális tőkehelyzet. A prudenciális beszélgetésekre legutóbb 2012. november 20. és december 4. között került sor, a tájékoztatóval a Felügyelet az érintett bankok jövőre vonatkozó várakozásait ismertette anonimizált, összesített formában a PST tagjaival.

4. NAPIRENDI PONT

Tájékoztató: A PSZÁF BUBOR jegyzési gyakorlat feltárására indított témavizsgálatáról készült összefoglaló jelentés

Előterjesztő: PSZÁF

5. NAPIRENDI PONT

Előterjesztés: Jegybanki javaslatok a BUBOR reformjára

Előterjesztő: MNB

A PSZÁF 2012 őszétől 17 hazai hitelintézetnél folytatott le témavizsgálatot a budapesti bankközi kamatláb (BUBOR) jegyzési gyakorlatára vonatkozóan, a BUBOR képzését szponzoráló Magyar Forex Társaság (MFT), illetve a jegyzési információkkal rendelkező Magyar Nemzeti Bank (MNB) adatait is felhasználva. A PSZÁF vizsgálatára azután került sor, hogy a brit és amerikai pénzügyi felügyeletek 2012 nyarán közzétették, hogy a Barclay's Bank manipulálta az euróra (EURIBOR), illetve az angol fontra és amerikai dollárra (LIBOR) vonatkozó bankközi kamatlábakat. A napirendi pont keretében a PST tagjai a jövőbeli BUBOR jegyzési gyakorlat szabályozását megerősítendő, PSZÁF és MNB által megfogalmazott javaslatokat, valamint a megteendő lépéseket tárgyalták meg.

6. NAPIRENDI PONT

Tájékoztató: Beszámoló az EU-ban folyó fő szabályozási folyamatokról

Előterjesztő: NGM

Az NGM az Európai Unióban folyó aktuális pénzügyi szabályozási kérdésekről félévente készít beszámolót. Ennek keretében az NGM ismertette a napirenden szereplő dossziékat, bemutatta azok előzményeit, a tárgyalások jelenlegi állását, a magyar álláspontokat, valamint a főbb vitás kérdéseket, kiemelve a más tagállami véleményeket, továbbá kitért a már lezárt témákra és a jövőben várhatóan megjelenő bizottsági jogszabály-javaslatokra is. A tájékoztatóban a pénzügyi szolgáltatásokhoz kapcsolódóan 17 különböző EU-s téma került ismertetésre, amelyek mind a tőkepiaci, mind a hitelintézeti, mind pedig a biztosítási szektort érintették. A napirendi pont zárásaként a PSZÁF megfogalmazta kéréseit az NGM felé egyes uniós, és azokhoz kapcsolódó hazai pénzügyi tárgyú szabályozási teendőkkel kapcsolatban.

7. NAPIRENDI PONT

Előterjesztés: A bankszanálás magyarországi szabályozása, koncepcionális kérdések

Előterjesztő: NGM (az MNB és a PSZÁF közreműködésével)

Az Európai Bizottság 2012 júniusában tette közzé a szanalási irányelvre vonatkozó javaslatát, amely alapján a normaszöveg-javaslat tagországoknak megfelelő kompromisszumos változata várhatóan már 2013 első félévében, az ír elnökség alatt ki fog alakulni.

Az NGM, a PSZÁF és az MNB 2013 januárjában megállapodott abban, hogy a bankszanálás magyarországi szabályozását olyan időzítéssel alakítja ki, hogy a törvényjavaslat még a 2013 tavaszi ülésszakban benyújtható legyen. E szabályozási munka első lépéseként a PST a szanalási munkacsoportja által készített előterjesztés alapján az öt fő kérdésben (személyi hatály, szanalási hatóság, szanalási feltételek, szanalási eszköztár, és a szanalás finanszírozás terén) alakította ki álláspontját.

8. NAPIRENDI PONT

Előterjesztés: Értékpapírosítás – Van-e magyarországi létjogosultsága, szükséges-e a hazai szabályozási keretrendszer kialakítása

Előterjesztő: NGM (az MNB és a PSZÁF közreműködésével)

A PST értékpapírosítással foglalkozó munkacsoportja 2012 elején alakult meg azzal a céllal, hogy megvizsgálja az értékpapírosítási tevékenység hazai szabályozását a jelenlegi elégtelen vállalati, különösen KKV-hitelezés élénkítése érdekében. Az értékpapírosítás szigorú szabályok mentén történő beindítása alkalmas lehet a vállalati és a jelzáloghitelezésben remélt jövőbeni bővülés forrás- (és tőke-) oldalról történő támogatására, mind a hitelezési képesség, mind pedig a hitelezési hajlandóság terén lévő banki kapacitási korlátok esetleges oldása által.

A tevékenység általánosabb szinten hozzájárulhat a hazai tőkepiac fejlesztéséhez, a finanszírozás bank-centrikusságának csökkenéséhez és ezen keresztül a hitelösszeomlás-jellegű események bekövetkezési valószínűségének mérséklődéséhez is. A PST tagjai egyetértettek abban, hogy a további lépések megtételére a tanulmány Bankszövetséggel való megismertetését követően, a bankok véleményének ismeretében térnek vissza.

9. NAPIRENDI PONT

Tájékoztató: A CRD IV likviditási munkacsoport beszámolója

Előterjesztő: MNB-PSZÁF

A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság 2013. január 6-án jóváhagyta a Likviditási Fedezeti Ráta (LCR) mutató felülvizsgált számítási módszertanát, valamint ütemezését. A módosítások főként a likvid eszközök és a nettó kiáramlás definícióját, valamint a mutató bevezetésének időbeli ütemezését érintik.

A PST tagjai tájékoztatást kaptak a Bazel III globális likviditási-szabályozási keretrendszer által meghatározott LCR mutató 2013. január 6-ai változások szerint frissített értékéről, és a Nettó Stabil Forrásellátottsági Mutató (NSFR) rendszeresen frissített értékéről is.

Ezeket összehasonlították a 366/2011. (XII. 30.) Kormányrendelet által meghatározott Mérlegfedezeti-, Betétfedezeti-, valamint a Devizafinanszírozási Megfelelési Mutató (DMM) értékeivel, majd a téma tárgyalását a következő napirendi pontban kapcsolódó tájékoztatóra áttérve folytatták.

10. NAPIRENDI PONT

Tájékoztató: Eltérések a Mérlegfedezeti Mutató és az LCR mutató között

Előterjesztő: MNB

A PST ülések alkalmával többször napirendre került a hazai és az uniós likviditási indikátorok módszertani közelítésének fontossága. Az MNB a tájékoztatót elsősorban a mérlegfedezeti mutató (MFM) és az LCR mutató összehasonlítása érdekében készítette el, valamint a dokumentumban kitért az NSFR és a DMM mutató közötti eltérésre is. Az LCR-rel és az MFM-mel

kapcsolatos számítások eredményét megtárgyalva a PSZÁF felvetésére a PST felkérte a likviditási munkacsoportot, hogy készítsen további számításokat az LCR esetlegesen 2014-től, csökkentett szinttel történő hazai bevezetésével kapcsolatban.

11. NAPIRENDI PONT

Tájékoztató: (SZÓBAN) A devizawap állományhoz kapcsolódó kockázatok kezelése

Előterjesztő: MNB

Az MNB tájékoztatást adott a PST részére a bankrendszer devizawap állományához kapcsolódó kockázatok kezelése érdekében 2012-ben indított szabályozási kezdeményezés eredményéről, és a devizawap állomány szabályozási kérdéseivel kapcsolatban a Monetáris Tanács legutóbbi ülésén hozott döntésről.

12. NAPIRENDI PONT

Indítványok, amelyek külön tárgyalására csak kérés esetén kerül sor

Tájékoztató: Banki limitrendszerekről folytatott felmérés eredményei

Előterjesztő: MNB

Tájékoztató: A Monitoring Bizottság jelentése az FHB-ről és az MFB-ről

Előterjesztő: NGM

Tájékoztató: Külföldi bankok fiókosodása – kell-e félnünk tőle?

Előterjesztő: MNB

A PSZÁF kérésére a PST tagjai értekeztek a leánybankok esetleges fiókosodásával kapcsolatos hátrányokról, majd ismertették, hogy milyen javaslatokkal élnek ez ügyben a régiós országok, és milyen fejlemények várhatók ebben a kérdésben európai uniós szinten.

13. NAPIRENDI PONT

Egyebek

A PST tagjai köszönetet mondtak Simor Andrásnak az MNB elnökének a Pénzügyi Stabilitási Tanács ülésein nyújtott munkájáért.

[Összefoglaló a Pénzügyi Stabilitási Tanács 2013. évi 1. üléséről](#)

Felügyeleti ajánlás a korrekt és az együttműködést erősítő pénzügyi követeléskezelésről

A PSZÁF a fogyasztók érdekeinek fokozottabb védelme érdekében ajánlást adott ki a követeléskezelés során a pénzügyi intézmények részéről elvárható gyakorlatokról. Az ajánlás révén a hatóság erősíteni kívánja a tisztességes és együttműködő magatartást az intézmények részéről, továbbá az adós fogyasztókat segíteni kívánja abban, hogy a megfelelő információk ismeretében járjanak el a követelés rendezése érdekében.

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) ajánlása azokra a pénzügyi szolgáltatókra terjed ki, amelyek pénzügyi szolgáltatásból eredő követelést kezelnek saját jogon, vagy megbízás alapján, vagy ilyen követelést vásároltak. Az ajánlás amellett, hogy nem érinti az adós és a hitelező közötti jogviszonyból származó követelés jogszerűségét, fogyasztóvédelmi

megfontolásból elvárásokat fogalmaz meg a követeléskezeléshez kapcsolódó ügyfél-tájékoztatás, a kapcsolatfelvétel és az ügyfélkezelés megfelelő formáiról és azok tartalmáról. Az ajánlást a PSZÁF a hazai és nemzetközi gyakorlat, a fogyasztói beadványok kedvezőtlen tapasztalatai, és az érdekképviselői szervekkel történt egyeztetések alapján alakította ki.

*Dr. Czajlik István és dr. Kolozsi Sándor
2013. március 20-án sajtó-bátterbeszélgetésen adott tájékoztatást
a követeléskezelőkkel kapcsolatos ajánlásról*

Alapvető elvárás, hogy az intézmények a késedelmes követelésről kiküldött rendszeres ügyfélértesítő levelekben pontos információkat közöljenek az adósokkal a tartozás összegéről és összetételéről (tőke, kamat, késedelmi kamat, díjak), a lehetséges áthidaló megoldásokról, a követeléskezelés várható menetéről, figyelmeztessék őket a nemfizetés miatt a tartozás növekedésére, és az adós fogyasztó számára lehetséges egyéb hátrányos következményekre. A PSZÁF mintatájékoztatókat is megfogalmazott az intézmények számára, amelyeket a követeléskezelőknek a késedelembe eséskor, illetve a felmondás előtti ügyfélleveleikhez szükséges mellékelniük.

Ha a követeléskezelő áthidaló megoldásról dönt, ajánlott, hogy azt az együttműködő ügyfél jövedelmi és vagyoni helyzetének figyelembe vételével tegye meg. Fokozottan kell védeni az együttműködő jelzőloghitel-adósok érdekeit, például úgy, hogy az esetleges jogi eljárás előtt – ha azt a szerződés, a követelés jellemzői

és az adós körülményei lehetővé teszik – a követeléskezelő hívja fel az adós figyelmét az ingatlan adós általi önálló vagy az intézménnyel közös értékesítésének lehetőségére, a jogi eljárások számottevő költségeinek elkerülése érdekében.

Alapvető követelmény, hogy a követeléskezelők a kapcsolattartás során ne tanúsítsanak se félrevezető se agresszív magatartást az adóssal szemben. Hétköznapiakon csak 8-20 óráig vagy szombat délelőtt vegyék fel a kapcsolatot az adóssal (szerződésenként legfeljebb heti háromszor), az eljáró ügyintézők minden kapcsolatfelvételnél azonosítsák magukat, intézményüket és az adóst, s védjék a fogyasztó személyiségi jogait és banktitkát (harmadik személyt még a követeléskezelés tényéről se tájékoztassanak). Az intézményeknek a követeléskezelés lépéseiről, a követelések mértékéről és a kapcsolatfelvételekről visszakereshető nyilvántartást kell vezetniük és követeléskezelési szabályzatot szükséges készíteniük. Az adósokkal való kapcsolattartás szabályozottsá-

gát, tényleges gyakorlatát az intézmény ügyvezetése felügyelje, rendszeresen tekintse át.

A PSZÁF idén tavasszal jogszabály-módosítási javaslatokat is tett a jogalkotó felé a követeléskezeléssel kapcsolatos problémák orvoslása érdekében. Az Európai Bankfelügyeleti Hatóság várhatóan 2013-ra szintén ajánlásokat készít a késedelmes adósok helyzetének kezelése témájában. A javasolt jogszabályváltozásokig ugyanakkor szükség van arra, hogy a PSZÁF átmeneti jelleggel ajánlás formájában is megfogalmazza az emberi méltóságot tiszteletben tartó követelésérvényesítés alapvető követelményeit annak érdekében, hogy elősegítse a felek együttműködését.

Kapcsolódó anyagok

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 14/2012. \(XII.13.\) számú ajánlása a követeléskezelők számára a követeléskezelési gyakorlatuk során elvárt fogyasztóvédelmi elvekről](#)

Megjelent a PSZÁF okostelefonra fejlesztett alkalmazása

A Felügyelet hírei, szolgáltatókról vezetett nyilvántartásai, tájékoztatóskérő űrlapja, ügyfélszolgálati elérhetőségei egy mozdulattal a mobiltelefonjáról.

A Mobil PSZÁF alkalmazás segítségével egy mozdulattal hozzáférhetők a legfrissebb felügyeleti vonatkozású hírek, bárhol ellenőrizhető, hogy egy adott pénzügyi szolgáltató engedéllyel végzi-e tevékenységét, néhány perc alatt tájékoztatás kérhető pénzügyi kérdésekben ügyfélszolgálatunktól, valamint hírlevelünkre feliratkozva az Önt érdeklő témákban megjelenő friss hírekről automatikusan értesülhet. Kövesse nyomon a Mobil PSZÁF verzióváltásait, a közeljövőben új szolgáltatásokkal bővül az alkalmazás!

Az alkalmazás elérhető a [Felügyelet honlapján keresztül](#) is.

2013. március 6.

Adatszolgáltatók figyelmébe

A HITELINTÉZETI ADATSZOLGÁLTATÁSI JELENTÉSEK ELLENŐRZŐ SZABÁLYAINAK MÓDOSÍTÁSA

A hitelintézeti adatszolgáltatási jelentések ellenőrző szabályait tartalmazó fájl frissített változata megtekinthető a 4. Kapcsolódó előírások, technikai segédletek részeként, a honlap alábbi elérési útvonalán:

[Adatszolgáltatás - Hitelintézetek - 4.2 Ellenőrző szabályok, adatmodellek](#)

Budapest, 2013. március 22.

Kapcsolódó anyagok

[Ellenőrző szabályok, adatmodellek \(hitelintézetek\)](#)

Ajánlás az ügyfél számára hátrányt okozó érdek-összeütközések megelőzéséről

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 5/2013. (III. 4.) számú ajánlása a befektetési szolgáltatási tevékenységet nyújtó intézményeknek az ügyfél számára hátrányt okozó érdek-összeütközések megelőzéséről

I. AZ AJÁNLÁS CÉLJA ÉS HATÁLYA

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (Felügyelet) által kiadott ajánlások általános célja a Felügyelet hatáskörébe utalt jogszabályok egységes alkalmazásának elősegítése érdekében a jogalkalmazás kiszámíthatóságának növelése. A Felügyelet által kiadott ajánlások a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseken, mint minimum követelményeken felül fogalmaznak meg az egységes jogalkalmazást elősegítő elvárásokat. Az ajánlásnak a pénzügyi szervezetekre nézve kötelező ereje ugyan nincs, ugyanakkor az ajánlásban foglalt elvárások követését, illetve az ahhoz történő igazodást a Felügyelet ellenőrzési és monitoring tevékenysége során figyelemmel kíséri.

Jelen ajánlás célja, hogy az ügyfél számára hátrányt okozó érdek-összeütközések azonosítását, kezelését, megelőzését szolgáló eljárások hatékonyan épüljenek be a befektetési szolgáltatási tevékenységet nyújtó intézmények napi működésébe; valamint integráns részét képezzék az intézmény szabályozási, folyamat-szervezési és ellenőrzési gyakorlatának. Az ajánlásban foglalt elvárások követése hozzájárul a befektetési szolgáltatási tevékenységet nyújtó intézmények és ügyfelek közötti bizalom erősítéséhez, a bizalom megerősítése a fogyasztók alapvető érdekei mellett a pénzügyi szervezetek célkitűzéseit is szolgálja.

Jelen ajánlás címzettjei azok a pénzügyi szervezetek, melyek a vonatkozó jogszabályok felhatalmazása alapján befektetési szolgáltatási tevékenységi engedéllyel rendelkeznek és ennek alapján befektetési szolgáltatási és azt kiegészítő szolgáltatási tevékenységet végeznek (Szolgáltató).

Az ajánlás alkalmazása szempontjából ügyfélnek minősül valamennyi személy vagy szervezet, aki/amely az adott társasággal létesített jogviszony alapján az engedélyezett tevékenységekkel összefüggésben befektetési szolgáltatást és/vagy kiegészítő szolgáltatást vesz igénybe.

A befektetési szolgáltatási tevékenységre vonatkozó normanyagot különösen az alábbi jogszabályhelyek tartalmazzák, így a jelen ajánlás az ott megfogalmazottak tekintetében kíván követendő jogalkalmazói gyakorlatot megfogalmazni, ugyanakkor az a hivatkozott jogszabályok rendelkezéseit nem érinti:

- a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény (Bszt.) 61.§ (2) bekezdése (ösztönzések);
- a Bszt. 108-109. §-ai (a vezető állású személyek, alkalmazottak és egyéb érintett személyek saját ügyletei);

- a Bszt. 110. §-a (összeférhetetlenség);
- a Bszt. 76-77. §-ai (befektetés elemzés);
- a Bszt. 65.§-a (allokáció).

Jelen ajánlás a jogszabályi rendelkezésekre nem kíván visszautalni az elvek és elvárások megfogalmazásakor, amennyiben tehát a jogszabályok azokon túlmutató követelményeket írnak elő, az ezeknek való megfelelést a Felügyelet természetesen továbbra is elvárja.

Az érintett témában korábban a Felügyelet még nem adott ki ajánlást.

II. PREAMBULUM

Tekintettel a befektetési szolgáltatási tevékenység sajátosságaira, a Felügyelet által jelen ajánlásban felsorakoztatott elvárások két főbb téma köré csoportosulnak. Ezek egyrészt az érdek-összeütközés helyzetek azonosítása és kezelése, másrészt a nyilván tartási rendszerek kialakítása. A Felügyelet jelen ajánlásában e főbb témakörökön belül fektet le alapelveket, melyek vastagon szedve szerepelnek. Ezen alapelvekben kerültek megfogalmazásra a Szolgáltatókkal szemben támasztott Felügyeleti elvárások, amelyek betartása érdekében a javasolt magatartásokat a sorszámozott pontok tartalmazzák.

A Felügyelet elvárja a Szolgáltatótól, hogy a jelen ajánlásnak való megfelelés érdekében alkalmazott megoldások, illetve az arra fordított erőforrások álljanak arányban a folytatott tevékenységekkel, a szervezeti struktúra összetettségével.

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 5/2013. \(III. 4.\) számú ajánlása a befektetési szolgáltatási tevékenységet nyújtó intézményeknek az ügyfél számára hátrányt okozó érdek-összeütközések megelőzéséről \(teljes szöveg\)](#)

Ajánlás a belső védelmi vonalokról, a pénzügyi szervezetek irányítási és kontroll funkcióiról

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 6/2013. (III. 11.) számú ajánlása a belső védelmi vonalak kialakításáról és működtetéséről, a pénzügyi szervezetek irányítási és kontroll funkcióiról

I. AZ AJÁNLÁS CÉLJA ÉS HATÁLYA

Az ajánlás célja a jogalkalmazás kiszámíthatóságának növelése, a vonatkozó jogszabályok egységes alkalmazásának elősegítése.

Az ajánlásnak a pénzügyi szervezetekre nézve kötelező ereje nincs, ugyanakkor az ajánlásban foglalt elvárások követését, illetve az ahhoz történő igazodást a Felügyelet ellenőrzési és monitoring tevékenysége során kiemelt figyelemmel kíséri. Az ajánlásban foglalt elvárások követése ugyanakkor a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (a továbbiakban: Felügyelet) által felügyelt intézmények alapvető érdekeit is szolgálja.

Az ajánlás kidolgozása során figyelembe vételre kerültek a belső védelmi vonalak kialakításáról és működtetéséről szóló 11/2006. számú ajánlás, az időközben bekövetkezett hazai szabályozási környezet sajátosságaiból fakadó változások, valamint az EBA által 2011. szeptember 27-én megjelentetett Guidelines on Internal Governance (GL 44) és az ESMA által 2012. júliusában publikált Guidelines on Certain Aspects of the MiFID compliance function requirements ajánlásai. Az ajánlásban a Szolvencia II. miatt szükséges módosítások egyelőre még nem jelennek meg, elsősorban azért, mert a biztosítók tekintetében még nem kerültek elfogadásra a belső irányítási rendszerekkel kapcsolatos szttenderdek.

Az ajánlásban foglaltak összhangban állnak a hitelintézetek és befektetési vállalkozások törzsszabályozási rendszeréből (2006/48/EK és 2006/49/EK irányelvek) következő előírásokkal, az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 21-i 2004/39/EK a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EKG európai parlamenti és tanácsi irányelve, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EKG tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (MIFID) szóló irányelvvel, továbbá az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokról szóló irányelvvel.

Jelen ajánlásban az ágazati törvények kifejezés a következő törvényeket foglalja magában: a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.), a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Bszt.) a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény (a továbbiakban: Tpt.), a befektetési alapkezelőkről és a kollektív befektetési formákról szóló 2011. évi CXCI. törvény (a továbbiakban: Batv.), a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény (a továbbiakban: Bit.), a magánnyugdíjról és a magán nyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Mpt.), az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény, valamint a foglalkoztatói nyugdíjról és intézményeiről szóló 2007. évi CXVII. törvény.

Az ajánlás címzettjei elsősorban az ágazati törvények előírásai alapján működő, a Magyarország területén székhellyel rendelkező pénzügyi szervezetek (intézmények) és csoportok. A Felügyelet azonban a külföldi székhelyű pénzügyi szervezetek magyarországi fióktelepei és a kibocsátók számára is javasolja az ajánlásban megfogalmazott felügyeleti elvárások követését. Ahol az ajánlás igazgatóságot, illetve felügyelő bizottságot említ, ott pénztárak esetében a pénztári igazgatótanácsot, illetve az ellenőrző bizottságot kell érteni.

A jelen ajánlás témájával összefüggő normaanyagot különösen, de nem kizárólagosan az ágazati törvények, valamint az azokhoz kapcsolódó alacsonyabb szintű jogszabályi előírások tartalmazzák. Jelen ajánlás a jogszabályi rendelkezésekre teljeskörűen nem kíván visszautalni az elvek és elvárások megfogalmazásakor, amennyiben tehát a jogszabályok azokon túlmutató követelményeket írnak elő, az ezeknek való megfelelést a Felügyelet továbbra is elvárja.

II. PREAMBULUM

1. Elvárt, hogy a pénzügyi szervezetek olyan belső védelmi vonalakat alakítsanak ki és működtessenek, amelyek elősegítik:

- a) a szervezet prudens, megbízható és hatékony, a jogszabályoknak és belső szabályzatoknak megfelelő működését,
- b) a szervezet eszközeinek, a tulajdonosok és az ügyfelek intézménnyel összefüggő gazdasági érdekeinek, valamint társadalmi céljainak védelmét,
- c) a szervezet zavartalan és eredményes működését, az intézménnyel szembeni bizalom fenntartását.

A pénzügyi szervezetek belső védelmi vonalainak legfontosabb feladata, hogy preventív és proaktív módon járuljanak hozzá a célok teljesüléséhez azáltal, hogy a működés során esetlegesen keletkező problémákat, hiányosságokat a lehető legkorábbi fázisban, már a keletkezésükkor, de lehetőség szerint még azt megelőzően azonosítják és kezelik, biztosítva ezáltal a megoldás gyorsaságát és hatékonyságát. A belső védelmi vonalak elsődleges szűrő szerepet töltenek be a pénzügyi közvetítő rendszer biztonságos működését garantáló védelmi hálóban.

2. A pénzügyi szervezetek belső védelmi vonalait a felelős belső irányítás (internal governance¹) és a belső kontroll (internal control) funkciók alkotják.

3. A felelős belső irányítás megvalósítását a pénzügyi szervezet a megfelelő szervezeti felépítés, szervezet, testületi rendszer kialakításával és működtetésével, irányítási (management), és felügyeleti (supervision) funkciók gyakorlásával biztosítja. A felügyeleti funkció gyakorlása magában foglalja a nyomon követési, az ellenőrzési és számonkérési feladatok ellátását. A felelős belső irányítás (internal governance) a felelős vállalatirányítás (corporate governance) részeként értelmezendő, és annyiban szűkebb annál, hogy nem fedi le a tulajdonosokkal és az intézmény egyéb érdekelt feleivel való kapcsolatokat.

4. A belső kontroll funkciók közé sorolhatók a kockázat kontroll funkció (risk control function), a megfeleléség biztosítási funkció (compliance function) és a belső ellenőrzési funkció (internal audit function).

5. A Hpt., a Tpt., illetve a Bit. alapján összevont felügyelet alá tartozó hitelintézetek, befektetési vállalkozások és biztosítók esetében a Felügyelet elvárja, hogy a belső védelmi vonalak csoport szinten is kialakításra és működtetésre kerüljenek, továbbá, hogy az ágazati törvények alapján összevont felügyelet alá tartozó hitelintézet, befektetési vállalkozás vagy biztosító (a továbbiakban: irányító intézmény) a csoport tagjai tekintetében – függetlenül azok székhelyétől – a belső védelmi vonalakkal összefüggésben is irányítási és felvigyázási funkciót alakítson ki és működtessen. E cél elérése érdekében alapvető fontosságú, hogy a csoporton belül azonos alapelven nyugvó belső irányítási és kontroll gyakorlat valósuljon meg, amely tekintetben a felelősséget az irányító intézmény vezetése viseli.

6. A belső védelmi vonalak csoport szintű kialakítása és működtetése során – mind az anyavállalat, mind pedig a csoporthoz tartozó intézmények részéről – a Felügyelet a belső védelmi vonalat alkotó valamennyi részterületen (felelős belső irányítás, belső kontroll) elvárja a csoportként történő szolgáltatásnyújtás és működés sajátosságainak, valamint a csoport, illetőleg az ahhoz tartozó intézmények kockázatainak figyelembe vételét. Ennek keretében az anyavállalat a döntések meghozatala során figyelembe veszi a leányvállalatokra gyakorolt hatásokat is, a leányvállalatok pedig olyan belső irányítási és kontroll környezetet teremtenek, amely biztosítja, hogy az anyavállalat részéről hozott döntés ne veszélyeztethesse a leányvállalat biztonságos irányítását és működését, a leányvállalatra vonatkozó jogszabályi előírások betartását, valamint a tulajdonosi jogok érvényesülését.

7. A védelmi vonalak csoport szintű kialakításának és működtetésének legfontosabb eszközei:

- a) a folytatott szolgáltatási tevékenységek sajátosságával, kiterjedtségével, összetettségével és kockázataival összhangban kialakított csoport szerkezet, szervezeti felépítés (beleértve a függetlenséget, illetőleg a megfelelő ellensúlyokat biztosító testületi rendszerek kiépítését is), felelősségi, hatásköri és jelentési rendszer,
- b) a csoport szintű belső irányítási és kontroll politikák elfogadása és gyakorlati alkalmazása,
- c) a csoporthoz tartozó intézmények belső irányítási és kontroll funkciói tekintetében irányítási, felvigyázási funkciók gyakorlása,
- d) csoport szintű kontroll funkciók kialakítása és működtetése.

A belső védelmi vonalak kialakításának és működtetése csoport szintű vonatkozásai az ajánlás további részeiben, valamint a pénzügyi csoportok összevont alapú irányításáról és kockázatkezeléséről szóló 5/2008. számú módszertani útmutatóban részletesebben is kifejtésre kerültek.

8. Amennyiben valamely pénzügyi szervezet anyavállalata nem magyarországi székhelyű intézmény, illetve egyéb módon tagja valamely nemzetközi pénzügyi csoportnak, a Felügyelet elvárja, hogy a jogszabályi előírásoknak megfelelően, az intézmény belső védelmi vonalainak kialakítása és működtetése legyen összhangban, illetve illeszkedjen a csoport által alkalmazott alapelvekhez, megoldásokhoz.

9. Szövetkezeti hitelintézetek esetében a Felügyelet a jellemzően kis méretekből fakadó hátrányok ellensúlyozására, a belső védelmi vonalak kialakításakor, valamint azok működtetésében szoros együttműködést és szakmai koordinációt tart kívánatosnak az ezen intézmények által létrehozott központi szervezetekkel, elsősorban pedig az intézményvédelmi alappal.

10. A pénzügyi szervezet a belső védelmi vonalait, valamint az azok részét képező egyes elemeket a vonatkozó jogszabályi előírások figyelembevételével, továbbá az intézmény/csoport által folytatott szolgáltatási tevékenységek sajátosságaival – beleértve a szervezeti formából adódó jellemzőket is –, kiterjedtségével, összetettségével és kockázataival összhangban alakítja ki és működteti. Ez egyaránt vonatkozik az ajánlás alapján elvárt belső politikákra, szabályozásokra, szervezeti megoldásokra, valamint a megvalósuló gyakorlatokra, eljárásokra.

11. Elvárt, hogy a pénzügyi szervezet vezetése a belső védelmi vonalait, valamint az azok részét képező egyes részrendszerek működését rendszeresen (belső szabályozásában meghatározott gyakorisággal és módon) felülvizsgálja, és gondoskodik az esetlegesen szükségessé váló korrekciós lépések megtételéről.

12. A Felügyelet az ajánlásban a belső védelmi vonalak kialakításával és működtetésével összefüggésben több helyen fogalmazza meg elvárását belső politika elfogadására és alkalmazására. A Felügyelet a belső politikák konkrét formáját tekintve azonban számos megoldást elfogadhatónak tart. Így az egyes politikák megfogalmazása elképzelhető önálló dokumentumban, más politikák vagy belső szabályzatok, eljárásrendek, ügyrendek, stb. részeként is. Elvárás ugyanakkor, hogy a pénzügyi szervezet a Felügyelet megkeresésére képes legyen annak bemutatására, hogy azokon a területeken (például vezető tisztségviselők kinevezése, kockázat kontroll, megfeleléség biztosítás, stb.), ahol a

Felügyelet – a jogszabályi előírásokon túl – belső politika kialakítását várja el, a követett célok, alapelvek és legfontosabb gyakorlatok előre és egyértelműen rögzítettek legyenek. Az intézmény/csoport által kialakított politikákkal szembeni további általános elvárás, hogy valamely irányítási vagy felvigyázási funkciót betöltő testület által elfogadásra, szervezeten belüli kommunikálásra, alkalmazásra és rendszeres (belső szabályozásban meghatározott gyakorisággal) felülvizsgálatra kerüljenek.

13. A Felügyelet az ajánlásban a pénzügyi szervezetek belső védelmi vonalaival kapcsolatos elvárásait szektor semleges módon fogalmazta meg, annak ellenére, hogy a nemzetközi és a hazai szabályozási háttér szektoronként eltérő követelményrendszere ezt sok esetben nem segíti elő. Az ajánlás ennek megfelelően arra törekszik, hogy összefoglalja a belső védelmi vonalak működtetésével kapcsolatos legjobbnak tartott gyakorlatokat, melyet az intézmény a Felügyelet elvárása alapján a rá vonatkozó jogszabályi előírások figyelembe vételével és az arányosság 10. pontban megfogalmazott elvével összhangban alkalmaz.

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 6/2013. \(III. 11.\) számú ajánlása a belső védelmi vonalak kialakításáról és működtetéséről, a pénzügyi szervezetek irányítási és kontroll funkcióiról \(teljes szöveg\)](#)

Ajánlás a letétkezelési tevékenységről

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 7/2013. (III. 27.) számú ajánlása a letétkezelési tevékenységről

I. AZ AJÁNLÁS CÉLJA ÉS HATÁLYA

A **jogszabályokban** megfogalmazott célok, feladatok megvalósítása érdekében a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (Felügyelet) ajánlásokat fogalmaz meg és tesz közzé. Az ajánlások általános célja a jogalkalmazás kiszámíthatóságának növelése, a vonatkozó jogszabályok egységes alkalmazásának elősegítése.

Jelen ajánlás célja a letétkezelési tevékenység területén:

- Egyrészt a befektetés-kezeléshez kapcsolódó letétkezelési tevékenységet végző szervezetek esetében a jogszabályi követelményeknek és az ügyfelek, valamint a befektetők érdekei védelmének megfelelő letétkezelési eljárások meghatározása.
- Másrészt letétkezelési ajánlások kibocsátása azon pénzügyi szektorok szereplőinek, ahol a jogszabályok egyáltalán nem, vagy csak csekély mértékben határozzák meg a letétkezelői szolgáltatás igénybevételével kapcsolatos prudenciális szabályokat (pl.: Biztosítók biztosítástechnikai tartalékainak eszközfedezetét képező befektetések letétkezelése [kivéve a befektetési egységhez kötött (UL) tartalékok eszközfedezetét képező befektetéseket]).

Az ajánlás közzétételéhez fűzött várakozások:

- A prudens működés követelményének érvényre juttatása.
- A jogszabályi előírások betartásának elősegítése, egységes értelmezése.
- Az ügyfelek szerződésben rögzített érdeke, ezáltal a befektetők érdeke érvényesülhessen, és a későbbi jogviták elkerülhetők legyenek.
- Az ügyfelek egyenjogúsága érvényesüljön.
- Az ügyfelek, valamint a befektetők érdekei megfelelő védelemben részesüljenek.

Az ajánlás szempontjából a letétkezelési tevékenység olyan, a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény szerinti (Bszt.) befektetési szolgáltatási tevékenységhez kapcsolódó kiegészítő szolgáltatás nyújtása, amely magába foglalja az összes, értékpapírokkal kapcsolatos gazdasági esemény, illetve az értékpapír kibocsátójára és az értékpapír piacra vonatkozó információk kezelését és feldolgozását. Ennek megfelelően a letétkezelő vezeti az értékpapír – és ahol azt jogszabály előírja – az ügyfélszámlát, ellátja az értékpapírokkal kapcsolatos elszámolási (pénzügyi és értékpapír-transzferálási) feladatokat, így lebonyolítja az értékpapírokért történő fizetést, átveszi a portfólióba került értékpapírokat, kiállítja a letéti igazolásokat, központi értékpapírszámlát nyit, felhatalmazás esetén eljár a társasági események kapcsán, beszedi a portfóliókban lévő befektetési eszközök utáni járandóságokat, értékeli a portfóliókat, eszközértéket számol, ellenőrzi a befektetési korlátoknak való megfelelést (limitfigyelést végez). Ingatlanbefektetések esetében elvégzi a letétkezelési beleegyezésre kötelezett szerződések kontrollját. Tartja a kapcsolatot a befektetéskezelővel, illetve az ügyfelekkel, ellenőrzi a befektetéskezelő tevékenységét, valamint egyéb, kiegészítő szolgáltatásokat nyújt. Az ajánlás tekintetében

letétkezelésnek minősülnek a kapcsolódó – kötelező vagy választhatóan igénybe vehető – szolgáltatások is, így különösen a nyilvántartások koordinálása, értékpapír-kölcsönzés biztosítása, adózással kapcsolatos tájékoztatás nyújtása, kamatszámító- és kifizetéssel kapcsolatos szolgáltatások nyújtása, osztalékfizetés kapcsán történő közreműködés. Letétkezeléshez kapcsolódónak tekintünk olyan, jellemzően nem a letétkezelő szervezeti egység által végzett tevékenységet is, mint pl.: treasury termékek (devizakonverzió, pénzügyi termékek), valamint tranzakciós banki szolgáltatások nyújtása.

Az ajánlás hatálya alá tartozik az „intézményesített befektetés-kezeléshez” (befektetési alapkezelő által kezelt befektetési alapok részére, kockázati tőkealap-kezelő által kezelt kockázati tőkealapok részére, biztosítók, pénztárak, foglalkoztatói nyugdíjszolgáltatói intézmények portfóliói részére végzett befektetés-kezelés, továbbá a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény (Tpt.) értelmező rendelkezése szerinti intézményi befektetők számára végzett befektetés-kezelés) kapcsolódó letétkezelés.

A nem „intézményesített befektetés-kezelés” esetében (egyéb portfóliókezelés, a letétkezelési szolgáltatásra szerződött nem intézményi ügyfél) az ajánlás irányadó azzal, hogy egyes – megjelölt pontok esetében kifejezetten ajánlott – ezen ügyfélkör esetében is az abban foglaltaknak való megfelelés.

Nem tartozik az ajánlás hatálya alá a csak a befektetési szolgáltatásokhoz kapcsolódó értékpapír- és ügyfélszámla (hitelintézetek esetében bank-, vagy folyószámla) vezetés, azaz ezek önmaukban nem tekinthetők letétkezelésnek.

Jelen ajánlás címzettjei azok a pénzügyi szervezetek, amelyek a rájuk vonatkozó ágazati jogszabályok felhatalmazása alapján befektetés-kezelési tevékenység végzéséhez kapcsolódó letétkezelésre jogosító engedéllyel rendelkeznek, és ezt a tevékenységet rendszeres gazdasági tevékenység keretében, vagy üzletszerűen folytatják. Az ajánlás címzettjei továbbá azon pénzügyi szervezetek, amelyek ilyen szolgáltatásokat igénybe vesznek. A központi értéktár tevékenysége abban az esetben tartozik jelen ajánlás hatálya alá, amennyiben az ajánlás tekintetében letétkezelésnek minősülő szolgáltatást végez.

A letétkezelő szervezetek a következők:

- bank;
- befektetési vállalkozás;
- központi értéktár;
- szakosított hitelintézet (amennyiben valamely jogszabály felhatalmazza erre és rendelkezik az erre vonatkozó felügyeleti engedéllyel).

A letétkezelést – közvetlenül vagy befektetéskezelőn keresztül közvetve – igénybevevő pénzügyi szervezetek a következők:

- befektetési alapok (befektetési alapkezelők);
- kockázati tőkealapok (kockázati tőkealap-kezelők);
- önkéntes pénztárak (nyugdíjpénztárak, öngélező- és egészségpénztárak);
- magánnyugdíjpénztárak;

- foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmények;
- biztosítók;
- (külföldi) letétkezelő hitelintézetek;
- (külföldi) befektetési vállalkozások;
- (külföldi) elszámolóházak és értéktárak;
- másodlagos értékpapír kibocsátók.

Az ajánlás szempontjából befektetőnek minősül a befektetési jegy, vagy az egyéb kollektív befektetési értékpapír tulajdonosa, a kockázati tőkealap-jegy tulajdonosa, a pénztártag (természetes személy), a szerződő, az egyéb (Bsz. szerinti) portfóliókezelésre szerződő fél.

Az ajánlás alkalmazása szempontjából ügyfélnek minősül a befektetéskezelő szervezettel kapcsolatban álló valamennyi személy vagy szervezet (portfóliója vagy portfóliói), aki/ami az adott társasággal létesített szerződéses jogviszony alapján szolgáltatást vesz igénybe, illetve számára szolgáltatást teljesít.

Az ajánlásban a befektetési alapkezelő, a kockázati tőkealap-kezelő, a vagyonkezelő és a portfóliókezelő egységesen befektetéskezelő, az általuk végzett befektetési alapkezelési, kockázati tőkealap-kezelési, vagyonkezelési és portfóliókezelési tevékenység pedig befektetés-kezelési tevékenységként kerül feltüntetésre.

Tevékenység megnevezése	Befektetéskezelő	Ügyfél	Befektető
Befektetési alapkezelés	Befektetési alapkezelő	Befektetési alap	Befektetési jegy tulajdonos
Kockázati tőkealap-kezelés	Kockázati tőkealap-kezelő	Kockázati tőkealap	Kockázati tőkealap-jegy tulajdonos
Pénztári portfóliók befektetés-kezelése (kiszervezett/saját)	Vagyonkezelő / Pénztár	Pénztár	Pénztártag
Unit-linked eszközalapok befektetés-kezelése (kiszervezett/saját)	Portfóliókezelő / Biztosító (intézmény)	Biztosító (intézmény)	Szerződő
Biztosítástechnikai tartalékok eszközfedezetének befektetés-kezelése (kiszervezett/saját)	Portfóliókezelő / Biztosító (intézmény)	Biztosító (intézmény)	Szerződő
Foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmények befektetés-kezelése (kiszervezett/saját)	Vagyonkezelő/Foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény	Foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény	Tag
Egyéb portfóliókezelés	Portfóliókezelő	Portfóliókezelte ügyfél	Portfóliókezelte ügyfél

A letétkezelő szempontjából jogviszony keletkezik a befektetéskezelővel is. Befektetéskezelő lehet:

- bank;
- befektetési vállalkozás;
- befektetési alapkezelő;
- kockázati tőkealap-kezelő;
- biztosító részvénytársaság;
- önkéntes pénztár, amely a saját pénztári vagyon befektetését és kezelését végezheti;
- magánnyugdíjpénztár, amely a saját pénztári vagyon befektetését és kezelését végezheti;
- foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény, amely a saját pénztári vagyon befektetését és kezelését végezheti.

A befektetés-kezelési és letétkezelési kapcsolatokra ható normaanyagot különösen (de nem kizárólagosan) az alábbi jogszabályok tartalmazzák, így a jelen ajánlás az ott megfogalmazottak tekintetében kíván követendő jogalkalmazói gyakorlatot megfogalmazni, ugyanakkor az a hivatkozott jogszabályok rendelkezéseit nem érinti:

- a befektetési alapkezelőkről és a kollektív befektetési formákról szóló 2011. évi CXIII. törvény rendelkezései (Btv.);
- a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény portfóliókezelésre vonatkozó előírásai (Bsz.);
- a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény (Tpt.);
- a biztosítókrol és biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény befektetési szabályai (Bit.), továbbá a biztosító eszközeinek nyilvántartására, könyvvezetésére és beszámolójára vonatkozó szabályai;
- a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény vagyonkezelésre vonatkozó normái (Hpt.);
- a különböző pénztárakra vonatkozó ágazati jogszabályok (így különösen: a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény (Mpt.), az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény (Öpt.), az önkéntes kölcsönös egészség- és onsegélyező pénztárak egyes gazdálkodási szabályairól 268/1997. (XII. 22.) Korm. rendelet, a magánnyugdíjpénztárak befektetési és gazdálkodási tevékenységéről szóló 282/2001. (XII. 26.) Korm. rendelet, az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárak befektetési és gazdálkodási szabályairól szóló 281/2001. (XII. 26.) Korm. rendelet) befektetésekre vonatkozó normái;
- a befektetési és az árutőzsdei szolgáltatási tevékenység, az értékpapír letéti őrzés, az értékpapír letétkezelés, valamint az elszámolóházi tevékenység végzéséhez szükséges személyi, tárgyi, technikai és biztonsági feltételekről szóló 283/2001. (XII. 26.) Korm. rendelet;
- a befektetési alapok befektetési és hitelfelvételi szabályairól szóló 345/2011. (XII. 29.) Korm. rendelet;
- a foglalkoztatói nyugdíjról és intézményeiről szóló 2007. évi CXVII. törvény.

A témához kapcsolódóan megjelent a Felügyelet elnökének

- 1/2012. számú felülvizsgált módszertani útmutatója a biztosítók letétkezelői és portfóliókezelői szerződéseinek minimális tartalmi elemeire vonatkozóan;
- 5/2012. számú Vezetői körlevele az egyes pénzügyi szervezetek által igénybe vett szolgáltatókkal, kereskedési partnerekkel kapcsolatos elvárásokról.

Jelen dokumentum az elvek és ajánlások megfogalmazásakor a jogszabályi rendelkezésekre nem kíván visszautalni, amennyiben tehát a jogszabályok azokon túlmutató előírásokat tartalmaznak, az ezeknek való megfelelést a Felügyelet természetesen továbbra is alapvetőnek tartja.

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 7/2013. \(III. 27.\) számú ajánlása a letétkezelési tevékenységről \(teljes szöveg\)](#)

Eltérő hozamok a nyugdíjpénztáraknál

A PSZÁF közzétette az önkéntes és magánnyugdíjpénztárak 2012. évi hozamadatait. Az éves mutatók mellett a tíz éves átlagos hozamráták is olvashatók a felügyeleti honlapon.

A hazai önkéntes nyugdíjpénztárak átlaghozama 2012-ben éves szinten 13,13 százalékot volt – olvasható ki a piaci szereplők által a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének (PSZÁF) küldött 2012. évi hozamadatokról. Az önkéntes nyugdíjpénztárakra vonatkozóan vagyonnal súlyozott hozamra nem számítható, a választható portfóliós rendszert működtető és azt nem működtető pénztártípusok különbözősége miatt.

A tavalyi évben a hazai magánnyugdíjpénztárak klasszikus portfólióinak összesített, vagyonnal súlyozott nettó átlaghozama 12,13 százalék, kiegyensúlyozott portfóliói nettó átlaghozama 16,56 százalék, növekedési portfóliói nettó átlaghozama pedig 15,66 százalék volt. A szektor egészére nézve a vagyonnal súlyozott nettó átlaghozam 15,64 százalék volt.

A PSZÁF az egyes pénztárak nettó hozamrátái és azok referencia-hozamai mellett a 2003-2012 közötti átlagos éves hozamrátákat, illetve az egyes piaci szereplők elmúlt tíz évi vagyonnövekedési mutatóit is közzétette honlapján jogszabályi kötelezettsége alapján.

Az átlagos tíz éves hozamrátákat a pénztárak az 2003-2012. évek hivatalosan közzétett, pénztári szintű nettó éves hozamok alapján, mértani átlagformulával számították ki. Az egyes portfóliók tíz éves átlagos hozamrátájának kiszámításakor a választható portfóliós rendszer bevezetése előtti időszakban mindhárom portfólió esetében a pénztár nettó hozamrátája szerepel a számításban. A tízéves átlagos hozamra a vagyonnevelői teljesítményt jellemzi.

A referencia-hozamra kiszámítása az átlagos éves hozamrátához hasonlóan mértani átlagformulával történik. A vagyonnövekedési mutató az egy főre jutó vagyonnal súlyozott átlagos hozamra. A mutató számításánál a pénztárak az átlagos tíz éves hozamra kiszámításához használt pénztári szintű nettó hozamrátákat vették alapul. A vagyonnövekedési mutató a pénztárak egyéni számlájának átlagos hozamát jellemzi.

A részletes nyugdíjpénztári hozam adatok megtekinthetők csatolva, illetve a fogyasztóknak szóló honlaprészen az alábbi menüpontban: [Pénztárak/Nyugdíjpénztárak](#); valamint az intézményi felületen a [pénztári publikációk](#) között.

2013. március 13. Budapest

Kapcsolódó anyagok

[Sajtóközlemény: Eltérő hozamok a nyugdíjpénztáraknál](#)

[Nyugdíjpénztári hozamok \(2003-2012\)](#)

[Tájékoztató a pénztárak befektetési teljesítményeiről \(2013. március\)](#)

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének 6/2009. számú módszertani útmutatója a magánnyugdíjpénztárak közötti átlépekre vonatkozóan \(módosítva: 2013. március\)](#)

Gyorselemzés – a hitelintézeti szektor a 2013. januári adatok alapján

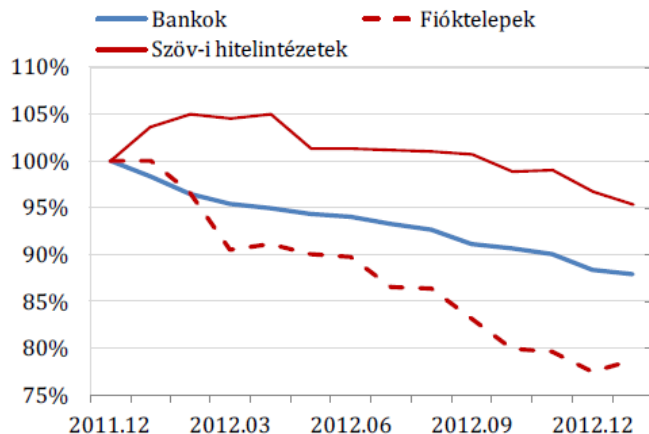
A részvénytársasági hitelintézetek, hitelintézeti fióktelepek, szövetkezeti hitelintézetek adatainak gyorselemzése az adott időszakban először megjelent, legfrissebb adatokra tér ki. A mérlegadatokat árfolyamszűrten elemezzük, az ettől való eltérést külön jelezzük.

A bankok háztartási és vállalati hitelállománya is emelkedett ugyan 2013. január folyamán, ez azonban nem a hitelezési aktivitás növekedésének, hanem intézményi változásoknak volt köszönhető. A bankok belföldi ügyfélbét állománya idén januárban a tavalyi azonos havinál jobban zsugorodott. Tovább folytatódott a bankok közvetlen külföldi finanszírozása csökkenésének trendje.

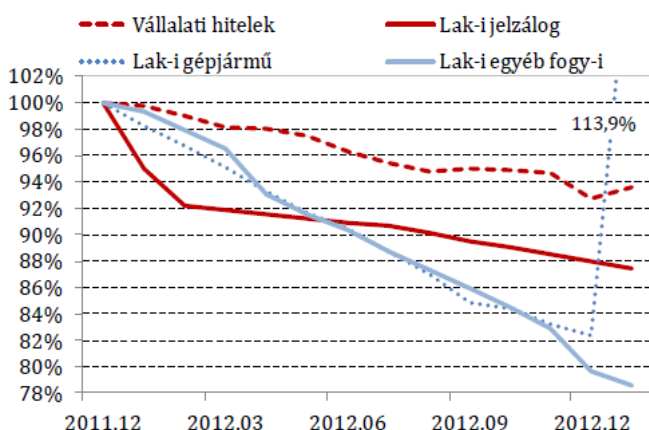
2013 januárjában az összes hitelintézet, valamint a hitelintézeti folyamatokat alapvetően meghatározó bankszektor bruttó hitelállománya 0,5%-kal visszaesett, ezen belül viszont a vállalkozói hitelállomány 0,9%-kal, háztartási hitelek állománya pedig 1,2%-kal emelkedett. A növekedés mindkét esetben annak köszönhető, hogy folytatódott a bankcsoportok racionalizálása, amelynek keretében egy újabb nagybank olvasztotta be több pénzügyi vál-

lalkozását. Az e hatástól megtisztított adatok szerint mind a vállalkozói, mind a háztartási hitelállomány a tavalyi év végi szinten maradt volna. A tavalyi év folyamataira visszatekintve ugyanakkor a szinten tartás sem számít kedvezőtlen eredménynek. A viszonylag hektikusan változó hitelállományú fióktelepek esetében a hitelek állománya 1,7%-kal nőtt, a szövetkezeti hitelintézetek pedig – az előző havi visszaeséséhez képest kissé lassuló mértékben – 1,6%-kal csökkent idén januárban.

A hitelintézetek hitelállományának alakulása (2011. december = 100)

A hitelintézetek vállalati és háztartási hitelállománya (2011. december = 100)

A hitelintézetek háztartási hitelállományán belül mind a lakás-célú, mind a szabad felhasználású jelzáloghitelek, mind pedig a gépjárműhitelek kívüli fogyasztási hitelek állománya csökkent. A gépjárműhitelek jelentős állomány emelkedése a már említett beolvadás következménye volt.

A bankok belföldi ügyfeleinek betétállománya az év elején rendszerint csökken a megelőző év végéhez képest, így történt ez idén is. A 2013. januári 5,5%-os visszaesés lényegesen meghaladta az egy évvel korábbi (2,6%-os) csökkenést. Ebben fontos szerepet játszhatott a továbbra is kedvező hozamokat biztosító lakossági állampapír piac elszívó hatása, és a csökkenő banki betétkamat szint (a betétekért való banki verseny lanyhasága). A zsugorodó banki mérlegfőösszeg ellenére így január hónapban nem tudott tovább nőni a belföldi ügyfélbetét állomány súlya a bankok finanszírozásán belül. A szövetkezeti hitelintézetek és a fióktelepek viszont 2,4, illetve 5,6%-kal növelni tudták betéteik állományát idén januárban.

2013 januárjában 3,5%-kal csökkent a bankok közvetlen külföldi finanszírozása. Az állományon belül lényegében változatlan részarányt képviselt a hét külföldi tulajdonú nagy leánybank tulajdonosi finanszírozása. A fióktelepeknél a közvetlen külföldi finanszírozás tavaly decemberi nagymértékű visszaesése után januárban azt közelítő összegű emelkedés következett be, a növekménynek azonban csak kis része finanszírozott ügyfélhiteleket.

2013. március 21.

Kapcsolódó anyagok

[Részvénytársasági hitelintézetek idősorai \(frissítve a 2013. januári adatokkal\)](#)

[Hitelintézeti fióktelepek idősorai \(frissítve a 2013. januári adatokkal\)](#)

[Szövetkezeti hitelintézetek idősorai \(frissítve a 2013. januári adatokkal\)](#)

[Gyorsselelemzés – a hitelintézeti szektor a 2013. januári adatok alapján](#)

Gyorsselelemzés – 2013. januári befektetési szolgáltatói adatok

Havi mérleg, illetve a befektetési szolgáltatók havi forgalmi és idegen tulajdonú értékpapír adatai

A tőkepiaci aktivitás havi adatai viszonylag kedvezőek. A szolgáltatók évesített összfordalma ugyan csökkenő, de a havi forgalom szintje stabilizálódni látszik. A befektetési szolgáltatók által bonyolított bizományosi forgalom csökkenő trendje sem tudott még megfordulni, azonban a szolgáltatók által kezelt ügyfélvagyon folytatta dinamikus bővülését, elsősorban az év második felében tapasztalható eszközár-növekedés, valamint a forint tavalyi év végi gyengülése következtében.

BEFEKTETÉSI SZOLGÁLTATÓK ADATAI

A befektetési szolgáltatók által bonyolított összfordalom trendszerű visszaesése az elmúlt hónapok jobb teljesítménye nyomán megállni látszik, de még így is mintegy 15%-kal marad el az egy évvel ezelőtti szinttől. A megtorpanás elsősorban az azonnali értékpapír forgalom elmúlt hónapokban megfigyelhető felfutásának köszönhetően következett be. Az éves csökkenés

Befektetési szolgáltatók alatt a befektetési vállalkozásokat, a külföldi befektetési vállalkozások magyarországi fióktelepeit, a hitelintézeti részvénytársaságait, valamint a hitelintézeti fióktelepi formában működő befektetési szolgáltatási tevékenység végzésére engedéllyel bíró intézményeket értjük.

húzóerejét továbbra is a teljes forgalom túlnyomó részét képviselő hitelintézeti és hitelintézeti fióktelepi saját számlás csereügyletek visszaesése adja. Emellett árfolyamhatás is jelentkezett; a forint legutóbbi időszakban tapasztalható gyengülése a deviza tranzakciók forintértékének növekedésével járt együtt.

A befektetési szolgáltatók által bonyolított - az összforgalom közel 10%-át kitevő - bizományosi forgalom csökkenő trendjét az elmúlt hónapok kedvezőbb fejleményei sem tudták megfordítani. Az elmúlt 12-hónap összesített bizományos forgalma még mindig mintegy 30%-kal marad el az egy évvel korábbitól annak ellenére, hogy a havi forgalom augusztus óta nő. Ez utóbbit a monetáris intézkedésekkel megalapozott befektetői hangulatjavulás mellett a növekvő ügyfélaktivitás, valamint a december-januári forintgyengülés segítette. A növekvő ügyfélszám és a gyakorlatilag stagnáló, vagy enyhén csökkenő megbízásszám arra utal, hogy a forgalmi aktivitás elmúlt időszaki felfutásának hátterében a nagyobb befektetők aktivitásának erősödése áll.

A bizományosi forgalom kétharmadát bonyolító befektetési vállalkozások éves forgalma továbbra is mintegy ötödével marad el az egy évvel korábban tapasztalttól. A 2012 első félévi mélypontokról a második félévben sikerült elmozdulni, 2013 januárjában pedig egy éve nem látott bizományosi forgalom bonyolódott le. A vállalkozásoknak mind a tőzsdei, mind a tőzsdén kívüli forgalmában nagyságrendi emelkedés következett be az elmúlt félévben, és a tőzsdén kívüli forgalom hónapról-hónapra folyamatosan növekvő. A januári jelentős emelkedés hátterében a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek állnak, ami a forint gyengülésével kapcsolatos befektetői pozíciók felvételével állhat összefüggésben. Hasonlóan a hitelintézeti szolgáltatókhoz, a forgalmi aktivitás erősödése a vállalkozásoknál is a megbízások átlagos volumenének növekedésével járt.

A befektetési szolgáltatók által kezelt idegen tulajdonú értékpapírok állományának aktuális piaci értéke 2013. januárban 4,4%-kal nőtt az előző hónaphoz, és közel 10%-kal az előző év azonos időszakához képest. A vállalkozások esetében 10%-os, a hitelintézetek esetében 20%-os vagyon-növekedés következett be. A fióktelepek által kezelt ügyfélvagyon 14%-kal csökkent, fele-fele részt egy intézmény megszűnése és üzletpolitikai döntések miatt. A 2012 nagy részében viszonylag stabil forint árfolyam mellett ez elsősorban a vagyonban domináns eszközök árának második félévben tapasztalható növekedésére, valamint volumenbővülésre vezethető vissza. Nem csak a globális részvények és kötvények, de a hazai eszközpiacok is árnövekedést mutattak, aminek hatására 2012 augusztusa és 2013 januárja között a BÉT részvényárindexe mintegy 12%-os nyereséget, a MAX államkötvényindex pedig mintegy 10%-os árfolyam-emelkedést jelzett. 2012 decemberében és 2013 januárjában viszont a deviza értékpapírok forint értékének forint-gyengüléssel összefüggő növekedése is hozzájárult a nominális vagyonnövekedéshez.

A szolgáltatók által kezelt vagyon volumene az ár- és árfolyam mozgások fényében vélhetően nem változott számottevően. Ezen belül nőtt a részvények és befektetési jegyek, a devizabel-földi nem intézményi befektetők részére kezelt vagyon, valamint a deviza értékpapírok részesedése. A kockázati helyzet esetleges romlásától eltekintve a hazai részvények historikus és fundamentális összevetésben alulértékelték, a kötvénypiaci hozamok a piaci várakozások szerint további csökkenés előtt állnak. Így a kezelt vagyon mind ár-, mind volumenhatások miatt tovább növekedhet. A forint árfolyamával kapcsolatos bizonytalanság azonban gyengítheti a forint-eszközök iránti, korábban erősödő keresletet.

2013. március 21.

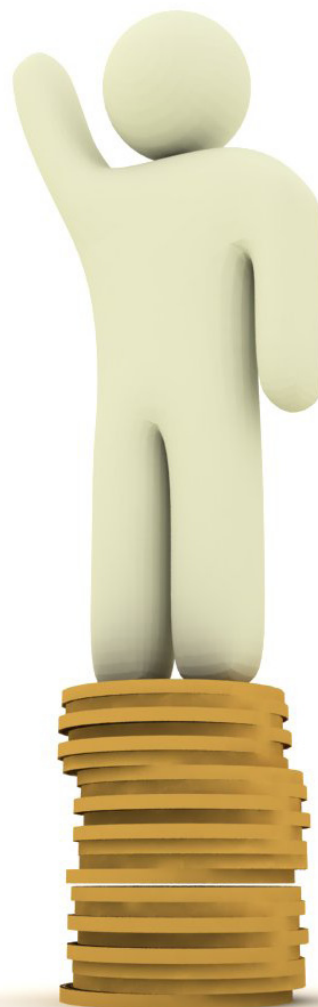
Kapcsolódó anyagok

[Gyorselemzés – 2013. januári befektetési szolgáltatói adatok](#)

[Befektetési vállalkozások idősorai \(frissítve a 2013. januári adatokkal\)](#)

[Befektetési alapok idősorai \(frissítve: 2012. IV. negyedéves adatokkal\)](#)

[Befektetési szolgáltatók kereskedési adatai és idegen tulajdonú értékpapír-állománya \(frissítve a 2013. januári adatokkal\)](#)

Civilek és PSZÁF: felértékelődő pénzügyi fogyasztóvédelem

A PSZÁF – immár hagyományosan – szakmai konzultáció keretében tekintette át a pénzügyi fogyasztóvédelem területén tevékenykedő civil szervezetekkel az elmúlt év legfontosabb szakmai eseményeit. A résztvevők értékelték a PSZÁF és a civil szféra fogyasztóvédelmi tevékenységét, és egyeztettek az idei feladatokról.

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) a találkozáson bemutatta a tapasztalt lényeges piaci tendenciákat, s azt, hogy a hatóság az előző évben 7 860 fogyasztói kérelmet, illetve további 47 350 ügyfélszolgálati megkeresést kezelt. Tavaly összesen 107 felügyeleti fogyasztóvédelmi cél-, téma- vagy átfogó vizsgálat indult. Ezek nyomán a hatóság 219,15 millió forint fogyasztóvédelmi bírságot szabott ki, illetve két pénzügyi szolgáltatóval szemben indított közérdekű kereset esetében nyert pert a bíróságon.

A PSZÁF beszámolt arról: a 11 megyeszékhelyen sikeresen működő Pénzügyi tanácsadó irodahálózat az elmúlt közel egy évben mintegy 6 300 fogyasztói megkeresés ügyében járt el, a PSZÁF mellett működő Pénzügyi Békéltető Testület pedig több mint 3 500 fogyasztói kérelmet kezelt – utóbbi viták jelentős százaléka megegyezéssel zárult.

A résztvevők egyetértettek abban: a PSZÁF tavalyi fogyasztóvédelmi elnöki rendeletei (így a több szférát érintő panaszkezelési jogszabályok), ajánlásai (többek közt a követeléskezelésről, a unit-linked életbiztosításokkal kapcsolatos fogyasztóvédelmi elvekről, s a fogyatékos ügyfelekkel kapcsolatos szolgáltató magatartásáról) és vezetői körlevelei, illetve az azokhoz kapcsolódó átfogó fogyasztóvédelmi akciók hatékonyan szolgálhatják a pénzügyi fogyasztóvédelem ügyét.

A kerekasztal-beszélgetésen részt vevő civil szervezetek többek között az árfolyam-rögzítési programmal, a Nemzeti Eszközkezelő Zrt.-vel és a Pénzügyi tanácsadó irodahálózattal kapcsolatos tapasztalataikat osztották meg, hasznos jelzéseket adva a pénzügyi fogyasztói érdekképviselési illetve a felügyeleti munka ellátásához. A felek egyetértettek abban: e célok megvalósításához hatékony információcserre és további konzultációk is szükségesek.

A civil szervezetek képviselői a PSZÁF-fal közösen áttekintették és értékelték a devizahitelek helyzetét, amely során a civil érdekképviselési oldal egyetértett a követeléskezelési PSZÁF-ajánlás elveivel, ugyanakkor határozottan kérte az intézményi gyakorlatok hatékony vizsgálatát. A civil érdekképviselések és a PSZÁF közös célkitűzésként fogalmazták meg az egymás közötti párbeszéd és együttműködés szorosabbra fűzését.

Az ülésen részt vett civil szervezetek:

Banki Hiteltanácsadók és Kihelyezők Egyesülete; Banki és Végrehajtási Károsultak Fogyasztóvédelmi Egyesülete; Fogyasztói és Betegjogi Érdekvédelmi Szövetség; Fogyasztóvédelmi Egyesületek Országos Szövetsége; Fogyasztóvédők Magyarországi Egyesülete; Fogyasztóvédők Országos Egyesület; Indra Biztosítottak és Pénzügyi Ügyfelek Országos Érdekvédő Egyesülete; Közép-Magyarországi Fogyasztóvédelmi Egyesület.

Budapest, 2013. március 26.

Sajtóközlemény: [Civilek és PSZÁF: felértékelődő pénzügyi fogyasztóvédelem](#)

Útmutató az új kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási rendszerhez

A díjhirdetés módja 2013. január 1. napjával jelentősen megváltozott, a biztosítók számára megnyílt a lehetőség arra, hogy bármikor díjtarifát hirdessenek.

A 2012. december 31-ig hatályos szabályozás szerint a biztosítók a következő naptári évre vonatkozó díjtarifájukat egy évben csak egyszer, minden év október 30-ig legalább két országos napilapban, valamint saját honlapjukon hirdethették meg.

A díjhirdetés módja 2013. január 1. napjával jelentősen megváltozott, ugyanis a biztosítók számára megnyílt a lehetőség arra,

hogy bármikor díjtarifát hirdessenek. A biztosítók új díjtarifái a meghirdetés napjától számított 60. nap után, a díjtarifában meghatározott naptól alkalmazandók, s azokat a [Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete \(PSZÁF\) honlapján](#), saját honlapjukon, továbbá a Magyar Biztosítók Szövetsége (MABISZ) honlapján kell közzétenniük. A jogszabályi előírás értelmében a honlapok közötti esetleges eltérés esetén a PSZÁF honlapján meghirdetett

tarifa alkalmazandó. A biztosítók díjtarifáit a PSZÁF honlapján a [Fókuszban a kgfb](#) oldalon találhatja meg.

Ennek megfelelően a biztosítók évente akár többször is hirdethetnek díjtarifát, de egy adott napra vonatkozóan egy biztosítónak mindig csak egy díjtarifája lehet alkalmazandó. A biztosító és az üzemben tartó által megkötött kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződés díja azonban egy évig nem változtatható meg. A biztosító által az év során később meghirdetett díjtartarifa ugyanis azokra a szerződésekre vonatkozik, amelyeknél a kockázatviselés kezdete az adott díjtartarifa hatályba lépését követő időszakra esik. Tekintettel arra, hogy a biztosítók díjtartarifa hirdetéseiket az év során különböző időpontokban is közzétehetik, a fogyasztóknak, üzemben tartóknak különösen oda kell figyelniük arra, hogy mikor nyílik meg számukra a biztosítót váltás lehetősége, továbbá, hogy a biztosítót váltás érdekében a biztosítók mely díjtartarifaiknak alkalmazására kerülhet sor.

A SZERZŐDÉS FELMONDÁSA

A kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződés megkötésének alapvető feltétele, hogy a forgalmi engedélybe bejegyzett üzemben tartó, ennek hiányában a tulajdonos (a továbbiakban együttesen: fogyasztó) jogszerűen mondja fel a fennálló szerződését. A fogyasztó a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződést biztosítási évfordulóra, azt legalább 30 nappal megelőzően írásban, indokolás nélkül mondhatja fel. A biztosítási évfordulót, azaz a biztosítási időszak utolsó napját a biztosítást igazoló okiraton a biztosítónak fel kell tüntetnie.

Fontos tehát, hogy a fogyasztó csak meghatározott időpontig mondhatja fel a szerződését, így arra a szerződése szerinti biztosítási időszak utolsó napját megelőző 30. napig van lehetősége. Amennyiben ezt az időpontot elmulasztja, úgy felmondásra abban a biztosítási évben már nincs lehetősége, és csak a biztosító hozzájárulásával (azaz a felek közös megegyezésével) szüntethető meg a szerződés. Ez esetben, ha a biztosító nem járul hozzá a szerződés közös megegyezéssel történő megszüntetéséhez, a fogyasztó felmondó nyilatkozata nem szünteti meg a szerződést, és a fogyasztó elveszti a lehetőséget arra, hogy a következő biztosítási időszakra más biztosítónál kössön szerződést.

A felmondás akkor hatályos, ha az a másik félhez – a fogyasztó általi felmondás esetén a biztosítóhoz – határidőben megérkezik. A szerződés felmondása kizárólag írásban történhet. Az írásos dokumentumnak tartalmaznia kell a fogyasztó személyi azonosítóit, a biztosítási szerződése számát és azt, hogy a fogyasztó szándéka a szerződés biztosítási évfordulóra történő megszüntetése. A szerződés elektronikus levél (e-mail) útján történő felmondását – a fokozott biztonságú elektronikus aláírással aláírt okirat kivételével – a biztosító nem fogadja, nem fogadhatja el.

A biztosítás felmondását tartalmazó írásbeli nyilatkozatot a fogyasztónak – levélben, faxon vagy fokozott biztonságú elektronikus aláírással aláírt okirattal – meg kell küldenie az érintett biztosítóhoz. Javasoljuk, hogy postán történő feladás esetén – a postai átfutási időre is figyelemmel – a felmondást tértivevényes levéllel adja postára. Arra is van lehetőség, hogy a fogyasztó a biztosítás felmondását tartalmazó nyilatkozatát személyesen nyújtsa be az érintett biztosító legközelebbi egységéhez. Javasoljuk, hogy dokumentáltassa a biztosító ügyintézőjével az átvételt!

Lehetséges az is, hogy a felmondásra vonatkozó nyilatkozatot a fogyasztó az általa a szerződés felmondása érdekében megbízott biztosítási alkuszhoz juttassa el. Javasoljuk, hogy ebben az esetben is dokumentáltassa (érkeztető bélyegző, dátum, aláírás) annak átvételét az ügyintézővel. A felmondásra vonatkozó nyilatkozatnak alkuusz igénybevétele esetén is meg kell érkeznie a biztosítóhoz, a biztosítási időszak utolsó napját legalább 30 nappal megelőzően!

A felmondásnak az alkuusz útján történő intézéséhez a fogyasztónak az alkusszal megbízási szerződést is kötnie kell. Erre való tekintettel az alkuszi megbízási szerződés fogyasztó által aláírt példányát úgy kell visszaküldeni az alkuszhoz, hogy az alkuusz a felmondásra vonatkozó nyilatkozatot a rendelkezésre álló határidőn belül továbbítani tudja a biztosító részére. Az alkuusz csak a fogyasztó által aláírt megbízási szerződés kézhezvételét követően jár el.

Különösen ügyelni kell arra, hogy a felmondással érintett szerződésnél ne legyen díjhátralék/díjtartozás, mert ez a szerződés felmondással történő megszűnése helyett, a szerződés díj nemfizetéssel történő megszűnéséhez vezet.

A SZERZŐDÉS MEGKÖTÉSÉRE VONATKOZÓ AJÁNLAT MEGTÉTELE

A biztosítót váltás érdekében a fogyasztónak ajánlatot kell tennie szerződés megkötése érdekében valamely biztosító számára. Az ajánlat megtételét megelőzően érdemes arról tájékozódni, hogy a biztosítók a következő biztosítási időszakra milyen díjat ajánlanak.

A biztosítási szerződés felmondása, továbbá a biztosítót váltás mérlegeléséhez a fogyasztónak érdemes figyelemmel lennie a díjtartarifa-kalkulátorok segítségével történő díjkalkuláció mellett arra

is, hogy a biztosító a biztosítási időszak utolsó napját megelőző 50. napig írásos értesítőben köteles tájékoztatni a fogyasztót a biztosítási évfordulóról és a következő biztosítási időszakra – az értesítés időpontjában rendelkezésre álló adatok alapján – a díjtartifa szerint várható díjról.

Javasoljuk, hogy a szerződés megkötésére vonatkozó ajánlatot az ajánlat megtételéhez a biztosítók vagy a biztosításközvetítők által rendszeresített nyilatkozatmintákat használja, mert azok az ajánlat biztosító általi elfogadásához szükséges valamennyi adatot tartalmazzák!

A fogyasztónak a következő biztosítási időszakra vonatkozó szerződés megkötésére irányuló ajánlatát legkésőbb a felmondott szerződése szerinti biztosítási időszak utolsó napjáig kell benyújtania a választott biztosítóhoz. A biztosítási időszak utolsó napjának dátumát a biztosító által adott igazolás tartalmazza.

Amennyiben a fogyasztó a korábbi szerződését érvényesen felmondta, de nem, vagy késedelmesen gondoskodott új szerződésre vonatkozó ajánlata megtételéről, – hátrányos következményként – fedezetlenségi díjat kell majd fizetnie a kieső időszakra.

A szabályok értelmében a biztosítási szerződés létrejön, ha a fogyasztó a díjtartifának és a biztosítási feltételeknek megfelelő ajánlatot, a biztosító által rendszeresített ajánlati lapon a biztosító vagy annak képviselője részére átadja. A biztosító a szerződés létrejöttét követően köteles a kockázatviselést tanúsító igazoló okiratot előállítani és azt a kockázatviselés teljes időtartamára a fogyasztó rendelkezésére bocsátani.

2013. március 27.

[Útmutató az új kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási rendszerhez](#)

Frissült a rögzített árfolyamon törlesztő devizakölcsönök statisztikája a 2013. január végi adatokkal

2013. január 30-ig 115 130 darab gyűjtőszámlát nyitottak meg a hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások deviza alapú jelzáloghiteles ügyfeleik igénylése alapján.

A megkötött árfolyamát szerződések kumulált darabszáma már meghaladta a 133 ezret. Mivel a lehetséges igénybevevők teljes köre körülbelül 456 ezer fő volt, így az érintettek immár 29,3%-a lépett be az árfolyamát konstrukcióba. A rögzített törlesztési árfolyamú devizakölcsönök teljes állománya január végén 1034 Mrd Ft volt, amely a lehetséges teljes devizahitelállomány 33,8%-a. Az árfolyamát konstrukcióban

résztevő gyűjtőszámlahitelek január végéig összesen már 6 009 millió Ft kamat megfizetése alól mentesültek.

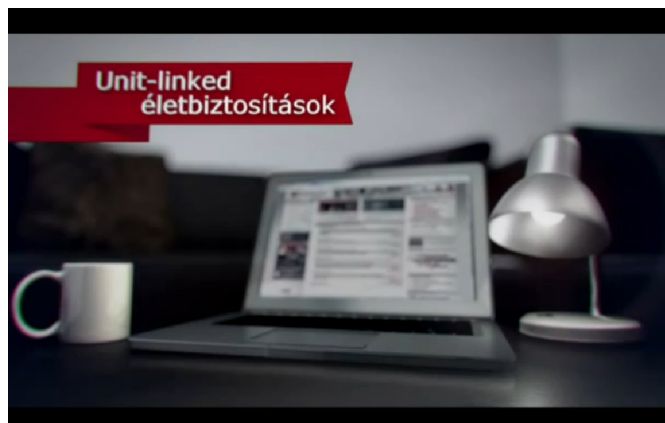
Budapest, 2013. március 8.

Kapcsolódó anyagok

[Rögzített árfolyamon törlesztő devizakölcsönök adatai \(2013. január 30.\)](#)

Megjelentek a PSZÁF-kisfilmek újabb epizódjai

A befektetési egységhez kötött életbiztosítás hosszú távú befektetési forma, előnyeiről és kockázatairól tájékozódhat fogyasztóvédelmi tájékoztató kisfilmsorozatunk új, 2013. március 4-i epizódjából. A témáról bővebben a honlapunkon látható [összefoglalóban](#) olvashat.

A kombinált megtakarítás a bankbetét mellett még legalább egy másik pénzügyi, jellemzően befektetési terméket is tartalmaz. Kedvező befektetési környezetben kimagasló hozamot produkálhat, de tőke-, illetőleg hozamgaranciára vonatkozó ígéret hiányában az elérhető hozam nem biztosított! [Honlapon összefoglalónkból](#) minden fontos részletet megismerhet. A sorozat összes epizódja megtekinthető a [PSZÁF Facebook-oldalán](#) és [Youtube-csatornáján](#).

Az EBA tájékoztatója az egységes adatszolgáltatási standardok (FINREP-COREP) bevezetéséről

A végleges anyagokat a tőkekövetelmény-számítást szabályozó EU direktíva (CRD IV) és rendelet (CRR) jóváhagyását követően publikálja az EBA.

Ezúton tájékoztatjuk a hitelintézeteket és a befektetési vállalkozásokat, hogy az Európai Bankhatóság (European Banking Authority: továbbiakban EBA) 2013. március 15-én közzétette honlapján a felügyeleti jelentési kötelezettségek legfrissebb verzióját. Az Adatszolgáltatási Végrehajtástechnikai Standardok (továbbiakban: ITS) tartalmazzák a FINREP-COREP jelentőtáblákat, a kitöltési útmutatót, a validációs szabályokat és az adatmodellt (DPM). Az EBA közzétette a tavaly lezajlott nyilvános konzultációra érkezett kérdéseket és az arra adott válaszokat is.

A közzétett jelentőtáblák, kitöltési útmutató, validációs szabályok és adatmodell még mindig tervezetek, a végleges anyagokat a tőkekövetelmény-számítást szabályozó EU direktíva (CRD IV) és rendelet (CRR) jóváhagyását követően publikálja az EBA.

Budapest, 2013. március 19.

[Az EBA tájékoztatója az egységes adatszolgáltatási standardok \(FINREP-COREP\) bevezetéséről](#)

Megjelentek az EMIR szabályozástechnikai standardjai

Az Európai Unió Hivatalos Lapjában megjelentek a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló 648/2012/EU parlamenti és tanácsi rendelet (EMIR) szabályozástechnikai standardjai.

A tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló 648/2012/EU parlamenti és tanácsi rendelet (továbbiakban: EMIR) 2012. augusztus 16-án lépett hatályba. Az Európai Unió ezzel a tagállamokban közvetlenül alkalmazandó rendelettel új előírásokat fogalmazott meg a szabályozott piacon kívüli (OTC) derivatív (származtatott) piacok jobb átláthatósága és a piaci kockázatok csökkentése érdekében.

A Felügyelet [korábbi közleményeiben](#) már beszámolt az EMIR-ről, annak főbb rendelkezéseiről, illetve a kapcsolódó standardokról, amelyeket az Európai Bizottság (Bizottság) ad ki rendelet formájában.

A Bizottság 2012. december 19-én egy kivételével (részletesen lentebb) jóváhagyta az Európai Felügyeleti Hatóságok (az Európai Bankhatóság [EBA], ill. Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság [ESMA]) által kidolgozott EMIR technikai standardok tervezeteit: három végrehajtás-technikai standardot (implementing technical standard - ITS) és hat szabályozástechnikai standardot (regulatory technical standard – RTS).

Az ITS-ek a Bizottság általi elfogadásukat követően közvetlenül megjelentethetők az Európai Unió Hivatalos Lapjában (Official Journal), amely a három EMIR vonatkozású ITS esetében 2012. december 21-én történt meg. Az ITS-ek a Hivatalos Lapban történő közzétételüket követő huszadik napon, azaz 2013. január 10-én léptek hatályba, ugyanakkor tényleges alkalmazhatóságuk az RTS-ek hatálybalépéséhez kötődik.

Az RTS-ek esetében az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak egy hónapja van vétőjogot gyakorolnia (ez a periódus további egy hónappal meghosszabbítható), és csak ezen időszak vétő nélküli elteltét követően lehet közzétenni az RTS-eket a [Hivatalos Lapban](#). Az európai intézmények a megadott határidőig: 2013. február 19-ig nem gyakorolták vétőjogukat, így 2013. február 23-án a hat RTS megjelent a Hivatalos Lapban, az ezt követő huszadik napon, azaz 2013. március 15-én pedig hatályba fognak lépni.

A Bizottság egy jogértelmezési vita miatt egyelőre nem tette közzé a központi szerződő felek felügyeleti kollégiumaira vonatkozó RTS-t. A többi technikai standard ettől függetlenül hatályba léphet, azonban a felügyeleti kollégiumokra vonatkozó RTS hatással van a központi szerződő felek EMIR szerinti engedélyezési folyamatára.

Az Európai Felügyeleti Hatóságok közös, kockázatkezelési eljárásokra vonatkozó technikai standardjainak (EMIR 11. cikk (15) bekezdés) tervezete még nem készült el, mivel annak véglegesítése során figyelemmel kell lenni a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) és az Értékpapírpiaci Felügyelet Nemzetközi Szervezete (IOSCO) közös 'Margin requirements for non-centrally cleared derivatives' című anyagára, amelynek azonban további konzultációja vált szükségessé, így ezt az anyagot csak az újabb konzultációs időszakot követően (2013. március 15. után) tudják majd véglegesíteni.

Az EMIR végrehajtási standardok az Európai Unió Hivatalos Lapjában való megjelenésüket követően a Felügyelet honlapján

nak EMIR felületén a „[Normaszövegek](#)” menüpont alatt is megtalálhatóak.

A Felügyelet felhívja az EMIR rezsim hatálya alá tartozó szervezetek figyelmét a közvetlenül alkalmazandó rendeleteknek való megfelelésre és folyamatosan nyomon követi az érintett szervezetek felkészülését.

2013. március 13.

[Az Európai Unió Hivatalos Lapjában megjelentek a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló 648/2012/EU parlamenti és tanácsi rendelet \(EMIR\) szabályozástechnikai standardjai.](#)

Michel Barnier uniós biztos nyilatkozata a bankok számára szigorúbb prudenciális követelményeket előíró új európai szabályokról szóló trialógus megállapodást követően

Üdvözlöm a meghozott végleges megállapodást arról a csomagról, amely szigorúbb prudenciális követelményeket ír elő a bankok számára, megköveteli, hogy a bankok megfelelő tőketartalékkal és likviditással rendelkezzenek. A végleges megállapodás a február 27-i háromoldalú párbeszédben meghatározott elemekre épül (ld. [MEMO/13/155](#)). Az egységes felügyeleti mechanizmusról szóló, két nappal ezelőtt született megállapodás után (ld. [MEMO/13/251](#)) egy újabb fontos lépést teszünk a valódi bankunió felé, mely hozzá fog járulni az európai bankok stabilitásának biztosításához, és előnyös lesz gazdaságaink egészére nézve is.

Az új keretrendszer erősebbé teszi majd az uniós bankokat, növeli a kapacitásukat, hogy megfelelőbben tudják kezelni a tevékenységükkel járó kockázatokat, és csökkentse az üzleti tevékenységük során felmerülő veszteségeket.

Az új szabályok a bankok belső irányítását is erősítik. A javadalmazási politikákat összhangba kell hozni a megbízható és hatékony kockázatkezeléssel. Különleges felelősség hárul a részvényesekre, továbbá minden kockázatt vállalóra vonatkozóan bevezetik a fix fizetés és a prémium megfelelő és méltányos maximális arányát. A felügyeleti hatóságok szintén nagyobb hatáskörrel fognak rendelkezni, hogy a megfelelés biztosítása érdekében szankciókat vethessenek ki.

Az elfogadott csomag révén eljutottunk a pénzügyi szabályozási programunk két fontos mérföldkövéhez.

Az első, hogy ma már folyamatban van a bankunió. Továbbá minden tényező együtt van ahhoz, hogy létrejöjjön. Rendelkezünk egy egységes bankszabályozási szabálykönyvvel a bankok számára az egységes piacon, hiszen a szabályok jó részét közvetlenül kell majd alkalmazni a tagállamokban, szabályozási arbit-

rázs lehetősége nélkül. A szabályok ugyanakkor kellő rugalmasságot engednek a nemzeti felügyeleti hatóságoknak a bankjaikat és piacaikat érintő egyes kockázatok kezeléséhez. És az egységes felügyeleti mechanizmus - amint teljesen működőképes lesz - élni fog ezzel a lényeges eszközzel.

A második mérföldkő: immáron abban a helyzetben vagyunk, hogy elrendeljük a G20-ak egyik kulcsfontosságú vállalását, most hogy a CRD IV irányelv átülteti a Bazel III egyezményt az uniós joganyagba. A tegnap éjszaka elfogadott csomag révén az EU átülteti a globális szinten elfogadott, banktőkére vonatkozó nemzetközi szabályokat, így teljes körben végrehajtja a G20-ak által hozott döntéseket. E megállapodás tanúsítja, hogy az EU élvonalban áll a Bazel III szabályok következetes alkalmazásának előmozdításában annak érdekében, hogy egyenlő versenyfeltételeket teremtsen a bankok számára, és elkerülje instabilitást, mely abból eredne, hogy a világ két legnagyobb pénzügyi piacán eltérő szabályok érvényesülnek. Arra számítunk, hogy a G20-ak többi tagja is betartja vállalását.

Az Európai Parlamentben és a Tanácsban folyó tárgyalások kihívást jelentettek, mióta a Bizottság 2011 júliusában megtette a javaslatát. Azonban az összes résztvevő fél proaktív hozzáállásnak köszönhetően tegnap éjszaka egy fontos eszközt hoztunk létre, mellyel rugalmasabbá tehetők az európai bankok. Szeretném köszönetemet kifejezni a folyamatban résztvevő valamennyi szereplőnek, különösen Mr. Karas jelentéstevőnek, Mr. Bullman, Ms Bowles, Mr. Lamberts és Ms Ford árnyék-jelentéstevőknek, továbbá a lengyel, dán, ciprusi és ír elnökségnek. Nagyon várom már, hogy az Európai Parlament a következő plenáris ülésén jóváhagyja ezt a politikai megállapodást.

[Michel Barnier 2013. március 21-i nyilatkozata](#)

Fontos lépés a valódi európai bankunió felé

Michel Barnier uniós biztos nyilatkozata az eurózónára vonatkozó egységes felügyeleti mechanizmus létrehozására irányuló ún. trialógus (az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti háromoldalú) megállapodást követően

Gratulálok az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, hogy megállapodásra jutottak egy fontos jogszabálysomagról, mely az egységes felügyeleti mechanizmus keretében a bankok felügyeletével bízta meg az Európai Központi Bankot (EKB), valamint ehhez az új keretrendszerhez igazítja az Európai Bank-

hatóság (EBA) működési szabályzatát. Különösen az ír elnökségnek, valamint Marianne Thyssennek és Sven Giegoldnak szeretném kifejezni elismerésemet az ebben a munkában betöltött szerepükért.

Ez az első alapvető lépés a valódi bankunió felé, melynek célja, hogy helyreállítsa az eurózóna tagállamaiban működő bankok iránti bizalmat, és biztosítsa a bankszektor szilárdságát és megbízhatóságát. Ezzel hozzá fog járulni az egységes piac megerősítéséhez és a pénzügyi stabilitás garantálásához.

Az eurózóna jelenleg is nehézségekkel néz szembe. Ha mára már megvalósult volna és működne a bankunió, számottevően könnyebb lenne e nehézségek kezelése. Ezek az események megerősítik az eltökéltségünket, hogy jelentősegteljesen megreformáljuk a bankok irányítását.

Néhány héttel azt követően, hogy a gazdasági és pénzügyminiszterek utolsó ülésükön jóváhagyták azokról a szabályokról szóló megállapodást, miszerint szigorúbb tőkekövetelményeket kell előírni a bankok számára (CRD IV irányelv csomag), abban is megegyeztünk, hogy egy objektív, pártatlan európai felügyelet kell létrehozni, amely 2014 közepétől lenne működőképes.

A bankunió felépítése azonban nem áll meg ezen a ponton. Egy integrált európai szanálási rendszer létrehozásán is dolgozunk, mely a bankunióban résztvevő valamennyi országra érvényes. Ez a rendszer a tagállamok bankszanálásáról szóló irányelv alapjaira fog épülni, mely irányelv hamarosan elfogadásra kerül.

A létrejött megállapodással a bankunió egyik alappillére került letételre. Szeretnék köszönetet mondani az Európai Parlamentnek, mert konstruktív hozzáállásuk lehetővé tette, hogy rekordidő alatt kiváló végeredményt érjünk el. Biztos vagyok abban, hogy az Európai Parlament hamarosan jóvá fogja hagyni a megállapodást plenáris ülésén történő szavazással. A megállapodás megnyitja az utat egy átfogó és kiegyensúlyozott jogszabálycsomag előtt. Míg a jogszabálycsomag az eurózónában működő összes bank feletti felügyelettel bízza meg az Európai Központi Bankot, világosan megosztja a feladatokat is a nemzeti felügyelet és az EKB között.

A megállapodás nem csak azért védi az egységes piac integritását, mert az egységes felügyeleti mechanizmus az eurózónán kívüli tagállamok számára is nyitva áll és megteremti a kibővített bankunió lehetőségét, hanem azért is, mert megerősíti az Európai Bankhatóság szerepét hatáskörének megerősítése útján.

A Parlament és a Tanács által elfogadott szöveg az Európai Központi Bank irányítására és felelősségére vonatkozó szabályokat is lefekteti, és biztosítja, hogy a felügyeleti feladatok szigorúan elkülönüljenek a monetáris politikai funkcióktól. A szöveg megfelelő mechanizmusokat is kilátásba helyez annak érdekében, hogy erősíteni lehessen az EKB demokratikus felelősségét a felügyeleti tevékenységéért.

Az Európai Unió erős jelét adta elkötelezettségének és felelősségtudatának az eurózóna stabilizálása, az egységes piac megerősítése iránt, illetve aziránt, hogy megteremtse az alapot a gazdasági növekedés beindításához.

HÁTTÉRINFORMÁCIÓ

A Bizottság 2012. szeptember 12-én két javaslatot fogadott el egy egységes felügyeleti mechanizmus (SSM) létrehozására az Európai Központi Bank (EKB) által vezetett bankokra vonat-

kozóan. Az egységes felügyeleti mechanizmusról szóló rendeletre vonatkozó javaslat célja, hogy konkrét felügyeleti feladatokat rójon az EKB-ra az euróövezetbe tartozó hitelintézetek felett. Az Európai Bankhatóságról (EBA) szóló rendeletet kísérő javaslat azt célozta, hogy korlátozott módosítások kerüljenek be az Európai Bankhatóságot létrehozó rendeletbe annak érdekében, hogy egyensúly alakuljon ki az EKB döntéshozatali struktúráiban az euróövezeten belüli és az azon kívüli tagállamok között.

E jogszabálycsomag az euróövezet 2012. június 29-i csúcstalálkozója után következett, ahol felkérték a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat egy egységes felügyeleti mechanizmus létrehozására vonatkozóan, mely előfeltétele annak, hogy az ESM (európai stabilitási mechanizmus) közvetlenül tőkésítse fel a bankokat.

December 13-án az ECOFIN Tanácsban egyhangú megállapodás született a Bizottságnak az egységes felügyeleti mechanizmusra vonatkozó javaslatáról. A december 14-i Európai Tanács üdvözölte a létrejött megállapodást, és felhívta a társjogalkotókat, "sürgősen állapodjanak meg, hogy minél hamarabb lehetőség nyíljon az egységes felügyeleti mechanizmus megvalósítására".

A január és február hónapban folytatott intenzív háromoldalú tárgyalások eredményeképp a társjogalkotók 2013. március 19-én megállapodásra jutottak a csomagról.

Az egységes felügyeleti mechanizmus főbb elemei:

Az egységes felügyeleti mechanizmus (SSM) létrehozása az első lépés a bankunió felé, illetve az egyik előfeltétele annak, hogy az ESM közvetlenül tőkésítse fel a bankokat. Az integrált "bankunió" egy közös bankszanálási mechanizmust is magában foglal majd, mely egy egységes szabálykönyvre alapul.

- Az egységes felügyeleti mechanizmus valamennyi euróövezeti tagállamra vonatkozik, és nyitva áll a részvétel más tagállamok számára is, amelyek a felügyeleti integráció elmélyítésének útjára kívánnak lépni.
- Az euróövezeten kívüli tagállamok is csatlakozhatnak az egységes felügyeleti mechanizmushoz oly módon, hogy szoros együttműködést alakítanak ki az illetékes nemzeti hatóságai és az Európai Központi Bank között. Ebben az esetben az euróövezeti tagállamokkal egyenrangú félként vehetnek részt az újonnan létrehozott Felügyeleti Tanács tevékenységében, mely az EKB által ráruházott felügyeleti feladatok tervezéséért és végrehajtásáért felelős.
- A rendelet kulcsfontosságú felügyeleti feladatokat és hatáskört bíz az EKB-ra az euróövezeten belül alapított hitelintézetek vonatkozásában. Az EKB a feladatait a saját és az illetékes nemzeti hatóságok tagjaiból álló egységes felügyeleti mechanizmus keretén belül látja el.
- Az egységes felügyeleti mechanizmuson belül az EKB lesz felelős az euróövezetben működő hatezer bank felügyeletéért. Ez különösen a következőket foglalja magában:
 - az EKB biztosítja az egységes szabálykönyv koherens és következetes alkalmazását az euróövezetben.
 - Az EKB közvetlenül fogja felügyelni azokat a bankokat, amelyek 30 milliárd euró feletti vagy saját országuk GDP-jének legalább 20%-át kitevő összvagyonnal rendelkeznek, illetve amelyek közvetlen

külső pénzügyi támogatást igényeltek vagy kaptak az európai pénzügyi stabilizációs eszközön (EFSF) vagy az európai stabilitási mechanizmuson keresztül.

- Az EKB nyomon fogja követni a kevésbé jelentős bankoknak a nemzeti felügyelet által történő felvigyázását. Az EKB bármikor úgy dönthet, hogy ezen hitelintézetek némelyikét közvetlenül felügyeli a magas szintű felügyeleti szabályok következetes alkalmazásának biztosítása érdekében. A nemzeti felügyeleti hatóságok munkája beépül az egységes felügyeleti mechanizmusba: például az EKB utasításokat küld a nemzeti felügyeleti hatóságoknak, míg a nemzeti felügyeleti hatóságok kötelesek lesznek értesíteni az EKB-t a komoly következményekkel járó felügyeleti döntésekről.
- Az EKB irányítási struktúrája a következőkből áll: egy különálló Felügyeleti Tanács, melynek munkáját az irányító bizottság támogatja, az EKB Kormányzótanácsa és egy közvetítő panel, mely az illetékes nemzeti hatóságok és a Kormányzótanács közötti esetleges viták rendezésére szolgál. Teljes mértékben biztosított az EKB monetáris és felügyeleti feladatai közötti világos szétválasztás.
- Azok a határokon átnyúló bankok esetében, amelyek az egységes felügyeleti mechanizmusban résztvevő és az azokon kívüli tagállamokban tevékenykednek, a meglévő székhely szerinti/fogadó felügyeleti hatóságok koordinációs eljárásai továbbra is hatályban fognak maradni. Az EKB az összes résztvevő tagállam székhely szerinti és fogadó felügyeleti hatóságainak funkcióit is ellátja olyan mértékben, amilyen mértékben átvállalta a közvetlen felügyeleti feladatokat.

- Az EBA működésére vonatkozó szabályok elfogadásra kerülnek, a hatóság szerepe megerősödik. Az EBA tovább folytatja majd a 27 tagállamra érvényes egységes szabálykönyv kidolgozását. Egy egységes felügyeleti kézikönyvet fog kidolgozni annak elősegítésére, hogy a felügyeleti gyakorlatok az egész unión belüli következetesek és hatékonyak legyenek. Rendszeres stressz tesztek elvégzéséről is gondoskodni fog az európai bankok rugalmasságának felmérésére. Biztosítékok lépnek majd életbe az euróövezeten kívüli tagállamok számára oly módon, hogy kettős többségi szavazásra lesz szükség a közvetítésre és a technikai szabványokra vonatkozó EBA döntéseknél. Ez biztosítja, hogy a döntéseket mind a résztvevő, mind a nem résztvevő tagállamok többsége támogassa.
- Az egységes felügyeleti mechanizmus várhatóan egy évvel azt követően jön létre, hogy az elfogadott szövegek hatályba lépnek. A sima átmenethez bizonyos rugalmasságra lesz szükség, átmeneti rendelkezések kerülnek bevezetésre.
- A banki szerkezetátalakításra, bankszanálásra és a betétbiztosítási rendszerekre vonatkozó, függőben lévő javaslatokról szóló megállapodást követően a Bizottság első lépésként javaslatot fog tenni egy egységes európai szanálási mechanizmusra, hogy hatékonyan lehessen kezelni a határokon átnyúló bankszanálást, és el lehessen kerülni, hogy az adófizetők pénze a bankok megmentését fedezze.

[Fontos lépés a valódi európai bankunió felé: Michel Barnier uniós biztos nyilatkozata](#)

EBA-jelentés a fogyasztói trendekről

Az Európai Bankhatóság (EBA) 2013. március 18-án publikálta a fogyasztói trendekre vonatkozó éves jelentését, mely áttekintést ad az EBA által elvégzett fogyasztóvédelmi elemzésről. Az elemzés azonosítja a fogyasztóvédelem és a pénzügyi innováció területén felmerült legfontosabb kérdéseket, és rávilágít a 2013-as évben jelentkező az új trendekre és legtöbb aggodalomra okot adó területekre.

A két részből álló jelentés a 2012 februárjában közzétett áttekintésre épül, mely az EBA-nak a fogyasztóvédelem és pénzügyi innováció terén végzett munkájával foglalkozik. Az első rész az EBA, egyéb uniós intézmények és a tagállamok által végzett munkát ismerteti, mely az európai bankszektor kulcsfontosságú fogyasztóvédelmi kérdéseire irányult. Ezekre a kérdésekre az illetékes nemzeti hatóságok első felmérése hívta fel a figyelmet. A második rész egy sor felülvizsgált kérdésre, trendre és termékre összpontosít a 2013-as évre vonatkozóan a 2012-es év második negyedében végzett új vizsgálat alapján.

Bár a jelentés nem kíván teljes képet adni fogyasztói szempontból az összes releváns kockázatról vagy potenciálisan káros termékekről, de hat főbb fogyasztói kérdést megnevez:

- Eladósodottság és felelős hitelnyújtás;
- Átláthatóság és a díjak mértéke;
- A pénzügyi termékek visszaélészerű értékesítésének köre, mely abból ered, hogy az intézményekre különböző nyomások nehezednek, illetve a fogyasztók számára folyamatos problémát jelent annak megértése, hogy milyen termékek megfelelőek számunkra;

- Az egyes termékeket érintő konkrét kérdések – nevezetesen devizahitelek, törlesztésbiztosítás és komplex termékek;
- A banki szolgáltatásokban használt új technológiák biztonsága;
- A likviditás növelésének újonnan kialakuló formái.

Nem váratlanok vagy teljesen újak ezek a megállapítások, hiszen a felfedett aggodalmak zöme jól tükrözi az utóbbi időszakban is kihívásokkal teli makrogazdasági viszonyokat, valamint az azokból eredő fogyasztói magatartást, illetve egyes pénzintézetek magatartását az európai bankszektorban.

Megkísérelve a válaszadást egyes felvetett kérdésekre, néhány tagállam 2012-ben további előírásokat és új standardokat vezetett be, az EBA pedig azon dolgozik jelenleg, hogy meghatározza a felelős hitelnyújtásra és a fizetési nehézségekkel küszködő hitelfelvevők kezelésére vonatkozó jó gyakorlatokat. Az EBA átdolgozza a módszertant és kritériumrendszert is, hogy ezen jelentés későbbi aktualizálásaihoz jobban azonosítani lehessen a fogyasztói trendeket és kérdéseket.

[Az EBA 2013. március 18-i közleménye](#)

Az EBA közzétette a 2012. június 30-i Bázeli III monitoring eredményeit

Az Európai Bankhatóság (EBA) 2013. március 19-én publikálta harmadik jelentését az európai bankrendszerre vonatkozó Bázeli III monitoring eredményeiről. A monitoring párhuzamosan zajlott a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) globális szinten végzett tanulmányával.

A jelentés bemutatja a tőke megfelelés, a kockázattal súlyozott eszközök (RWA) és a tőkeáttétel mutatók összeredményeit 2012. június 30-ra vonatkozóan, a Bázeli III keretrendszer teljes implementálását, illetve statikus mérleget feltételezve. A tanulmány eredményei nem hasonlíthatók az ipari becslésekhez, mivel nem tartalmaznak a bankok jövőbeli eredményességére, a tőke változásaira vagy a mérleg összetételére vonatkozó feltevéseket, sem olyan további irányítási intézkedéseket, amelyeket az új bázeli keretrendszerre válaszul kellene meghozni.

Az előbb említett feltevések összefüggésében ez a tanulmány azt mutatja, hogy a legnagyobb európai bankok (az első csoportba tartozó bankok, Group 1)) elsődleges alapvető tőke megfelelési mutatója (Common Equity Tier - CET1) átlagosan 7,8 százalékos lenne, szemben a jelenlegi szabályok szerinti 11,1 százalékos rátával. Ezért az első csoportba tartozó bankoknál a 4,5 százalékos minimum előírás teljesítéséhez 3,7 milliárd euró alapvető (CET1) tőke hiányozna, míg a 7 százalékos célérték eléréséhez 112,4 milliárd euró többlettőkére lenne szükség.

A 2011. december 31-én végzett előző monitoring eredményével összehasonlítva a 86,2 milliárd eurót kitevő tőkehiányban csökkenés volt tapasztalható (43,4 százalék). A csökkenés döntően a CET1 tőke emelkedésének tudható be és nem a kockázattal

súlyozott eszközök csökkentésének. Ez a változás részben azt tükrözi, hogy az EBA feltőkésítési gyakorlata eredményeként az európai bankok jelentős előrehaladást értek el tőkehelyzetük javításában és az uniós bankrendszer általános rugalmasságának megerősítésében.

A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) nemrégiben felülvizsgálta a likviditási fedezeti rátát (LCR), a fenti jelentés azonban nem közli az LCR mutatókat, mivel azok értékét nem lehetett 2012 júniusára vonatkozóan kiszámítani. Az LCR értékek bemutatását viszont a 2012. december 31-i adatok alapján készülő jelentés tartalmazza majd.

HÁTTÉRINFORMÁCIÓ

A monitoringban 157 bank vett részt, és szolgáltatott önkéntes alapon bizalmasan kezelendő adatokat. A bankok közül 44 az első csoportba tartozott (nemzetközileg aktív, 3 milliárd eurót meghaladó Tier 1 tőkével rendelkező bankok), 113 pedig a második csoportba (Group 2– összes többi bank).

[Az EBA 2013. március 19-i közleménye](#)

Az ESMA és az EBA figyelmezteti a befektetőket a CFD veszélyeire

Az Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság (ESMA) és az Európai Bankhatóság (EBA) figyelmeztetést adott ki a lakossági befektetők számára a különbözetre vonatkozó szerződésekbe (CFD) való befektetés veszélyeivel kapcsolatban.

A két hatóság aggódik amiatt, hogy a jelen időszak alacsony befektetési hozamai az egész Európai Unióban arra csábítják a tapasztalatlan befektetőket, hogy olyan komplex pénzügyi termékekbe fektessenek be, amelyeket esetleg nem értenek meg teljesen, és amelyek a végén többre kerülhetnek, mint amekkora veszteséget a befektetők megengedhetnek maguknak.

Andrea Enria és Steven Maijoor, az EBA, illetve az ESMA elnöke figyelmeztetett:

“A lakossági befektetőknek az egész unióban tisztában kell lenniük a CFD ügyletekbe történő befektetésből eredő kockázatokkal. Ezek a termékek alacsony költségek mellett, jelentős hozamokkal kecsegtethetik a befektetőket, végül azonban lehet, hogy sokkal többre kerülnek, mint amennyit erre szántak, vagy mint amekkora veszteséget megengedhetnek maguknak.

“A CFD-ek komplex termékek, melyek nem felelnek meg minden típusú befektető számára, ezért mindig meg kell győződni arról, hogy megértette a termék működését, amit megvásárol, hogy a termék azt teszi, amit elvár tőle, és Ön olyan helyzetben van, hogy vállalni tudja a veszteséget a termék sikertelensége esetén.”

A CFD-KEL KERESKEDŐ BEFEKTETŐKNEK VÉDENIÜK KELL MAGUKAT

A befektetők csak akkor kezdjenek CFD kereskedésbe, ha széles körű tapasztalattal rendelkeznek a volatilis piacokon való kereskedéssel kapcsolatban, ha tökéletesen megértik, hogyan működnek ezek a termékek, és elég idejük van arra, hogy aktív módon foglalkozzanak a befektetésükkel.

A befektetőknek alaposan el kell olvasni a CFD szolgáltatóval kötött megállapodásukat vagy szerződésüket, mielőtt kereskedési döntést hoznának. Meg kell győződniük arról, hogy tisztában vannak legalább a következőkkel:

- a CFD szolgáltatóval történő CFD kereskedés költsége,
- a CFD szolgáltató közléses-e az árréseket, amelyekre a kereskedés során szert tesz,
- hogyan határozza meg a CFD szolgáltató a CFD-ek árát,
- mi történik akkor, ha nyitva tartják a pozícióikat az éjszaka folyamán,
- megváltoztathatja-e árat vagy tehet-e új ajánlatot a CFD szolgáltató, miután a befektető megbízást ad,

- végrehajtja-e a CFD szolgáltató a befektető megbízását, ha az adott piac bezár,
- van-e befektetői vagy betétvédelmi rendszer a tranzakcióban résztvevő másik fél vagy ügyfél eszközeivel kapcsolatos kérdések esetén.

Amennyiben a befektetők nem értik, mi áll az ajánlatban, nem szabad kereskedésbe kezdeniük.

TOVÁBBI INFORMÁCIÓK

Mindig ellenőrizze, hogy a CFD szolgáltató rendelkezik-e engedéllyel ahhoz, hogy az Ön országában befektetési tevékenységet végezzen. Ezt a CFD szolgáltató nemzeti szabályozó ha-

tósága honlapján ellenőrizheti. Az összes nemzeti szabályozó hatóság és honlapjaik felsorolása elérhető mind az [ESMA](#), mind az [EBA honlapján](#).

A CFD ügyletekre vonatkozó befektetői figyelmeztetést lefordítják az EU hivatalos nyelveire.

A figyelmeztetés közzétételével egyidejűleg az EBA az EBA rendelet 29. cikkelye értelmében belső véleményt ad ki a nemzeti felügyeleti hatóságok számára a CFD ügyletek prudenciális felügyeletéről.

[Az EBA és az ESMA közös figyelmeztetése](#)

Az EIOPA és a Világbank megállapodást írt alá a globális biztosítási szektor kiépítésére vonatkozóan

Az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatói-nyugdíj Hatóság (EIOPA) és a Világbank operatív együttműködési megállapodást kötött a biztosítási szektor továbbfejlesztése érdekében.

A megállapodás mindkét szervezet számára lehetővé teszi, hogy együttműködjenek a kockázatalapú szabályozási és felügyeleti keretek elősegítésében a biztosításban, a rendszer-szintű kockázat azonosításában, valamint a fogyasztóvédelem előmozdításában. A megállapodás az olyan tevékenységek terén folytatott együttműködést is érinti, mint a szemináriumok, rendezvények előadójának biztosítása, valamint az ismeretek, technikai dokumentumok és helyes gyakorlatok cseréje.

Az együttműködési megállapodás nem számol bizalmas információk cseréjével. Mind az EIOPA, mind a Világbank köteles a bizalmas információkat a szalmi titoktartásra vonatkozó belső előírásainak és szabályainak megfelelően kezelni.

Michel Noel, aki a nem-banki pénzügyi intézmények (Non-Bank Financial Institutions) vezetője a Világbanknál, elmondta:

“A Világbank örömmel működik együtt az EIOPA-val, hogy a biztosításban előmozdítsa a globális kockázatalapú felügyele-

tet, megerősítse a biztosításszabályozási és felügyeleti rendszert a biztosítási szektorban való fenntartható fejlődés elérése érdekében, mindeközben elősegíti a biztosítottak védelmét is. Azt szeretnénk, hogy ez az együttműködés növelje a nemzetközi közösség támogatását az erőfeszítésink iránt.”

Carlos Montalvo, az EIOPA ügyvezető igazgatója hangsúlyozta:

“Az EIOPA határozottan úgy véli, hogy egy ilyen globális ügylet, mint a biztosítás globális megoldásokat tesz szükségessé, és egy kockázatra épülő vállalkozásnál minden fél, de legelsősorban a fogyasztók számára rendkívüli előnyökkel fog járni a kockázatalapú felügyelet és szabályozás. A Világbankkal e cél elérése érdekében folytatott közös munka nem csak megtiszteltetés, hanem igen szükséges lépés is a helyes – globális - irányba”.

[Az EIOPA 2013. március 15-i közleménye](#)

Az ESMA Igazgatótanácsának tagjává választották Gérard Rameix urat

Az Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság (ESMA) felügyeleti tanácsa az ESMA Igazgatótanácsa tagjává választotta Gérard Rameix-t.

Az Igazgatótanács felelős annak biztosításáért, hogy az ESMA ellátja a küldetését és elvégzi a feladatait, melyeket az ESMA-t létrehozó rendelet rá rótt.

Mr. Rameix, a francia Autorité des Marchés Financiers elnöke az Igazgatótanács tagjaként az osztrák Finanzmarktaufsicht

(FMA) képviselőjét, Kurt Pribilt váltja fel, aki nemrég lépett ki a FMA-ból. A mandátuma 2014 októberéig szól.

[Az ESMA 2013. március 15-i közleménye](#)

KÜLFÖLDI HÍREK

OMDII, L2 és L3.

Az Ír Elnökség a féléves programja alatt nem tervez ülést az Omnibus II témakörben; tekintettel a long term guarantee package, illetőleg hatásfelmérés (LTGA) munkálatokra.

A LTG hatásfelmérés szoros menetrend szerint zajlik, a nemzeti felügyelet számára március 31-i határidővel kell benyújtani a biztosítóknak az adatszolgáltatást (mennyiségi eredmények, kérdőív). Ennek feldolgozása április közepéig történik, amely nemzeti felügyeleti adatok alapján az EIOPA 2013. júniusban nyújtja be jelentését az Impact Assessment eredményéről a Bizottságnak. Előzetes információk szerint a trialógusban résztvevőktől az év végéig várható végleges eredmény az LTGA elemzésére támaszkodva.

ORSA - SZOLVENCIA 1,5

Tényként kezelhető immár a Szolvencia II bevezetésének további elhúzódása. Mindezek ismeretében az EIOPA által kezdeményezett „Guidelines on preparing for Solvency II” folyamat, amely a Szolvencia II egyes elemeinek, a Szolvencia II rendszer bevezetését megelőző bevezetésére vonatkozik, tovább folytatódik. Az EIOPA Board of Supervisors (BoS) márciusi ülésén tárgyalta és konzultációra bocsátotta a Guidelines tervezeteket (Guidelines on System of Governance, Guidelines on ORSA, Guidelines on submission of information to national competent authorities, Guidelines on pre-application for internal models):

<https://eiopa.europa.eu/consultations/consultation-papers/index.html>

Az ajánlások megjelenése a jelenlegi ütemterv szerint 2013. III. negyedév végére várható.

BELFÖLDI HÍREK

SII KÖZÖS ADATSZOLGÁLTATÁSRA TÖRTÉNŐ FELKÉSZÜLÉS

A Felügyelet által 2013. decemberben kialakított, piaci szereplők felé nyitott adatszolgáltatási szakértői munkacsoport keretében folytatódik az SII közös jelentés táblák és azok kitöltését tartalmazó leírások feldolgozása, tartalmi értelmezése. A biztosítástechnikai tartalékokhoz és az eszköztáblákhoz érkezett észrevételek, javaslatok feldolgozása a Felügyeleten megtörtént. Az érkezett felvetések közül több mint hetven - az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatáinyugdíj-hatóság (EIOPA) előírásainak megfelelően - továbbításra került a megfelelő EIOPA fórumhoz.

A PSZÁF honlapon az adatszolgáltatási felület szerkezetének év eleji átalakításával lehetővé vált az SII adatszolgáltatás tervezetének megjelenítése, továbbá itt a nyilvánosság számára is

nyomon követhető a nyitott adatszolgáltatási munkacsoport felkészülése. A Szolvencia II adatszolgáltatással kapcsolatos információk a következő útvonalon érhetők el:

http://www.pszaf.hu/intezmenyeknek/bal_menu/adatszolgaltatas/adatszolgaltats_biztositok/2013/szolvenciaII.html

ORSA FELMÉRÉS

A Szolvencia II rendszer második pillérének alapvető eleme a saját kockázat- és szolvenciaértékelés (own risk and solvency assessment), azaz az ORSA. Az ORSA keretében a biztosítók az üzleti stratégia szerves részeként egyedi kockázataiknak, kockázati profiljuknak megfelelően rendszeresen értékelik átfogó szavatolótőke-megfelelési igényüket, és erről jelentést készítenek a Felügyelet számára.

A Felügyelet célul tűzte ki a piaci szereplők felkészülésének támogatását a Szolvencia II sikeres bevezetésének érdekében. Ennek megvalósítását szolgálja a 2013. március 22-én elindult ORSA felmérés is, mely által a Felügyelet átfogó képet kap arról, hogy az intézmények hol tartanak az ORSA kialakításában. A felmérés tapasztalatai és a legjobbnak tartott gyakorlatok – a beküldő intézmény egyedi azonosítására nem alkalmas módon – meg fognak jelenni a Felügyelet ORSA ajánlásában, melyet a Felügyelet piaci konzultáció keretében kíván megvitatni a szektor képviselőivel.

LTG HATÁSTANULMÁNY HAZAI LEBONYOLÍTÁSA

A hatásfelmérés 2013. január 28-án indult el, a résztvevő biztosítóknak 2013. március 31-ig kell a forgatókönyvek eredményeit és a kérdőívet megküldeni a nemzeti felügyelet részére. A hatásfelmérés dokumentumai elérhetők az alábbi linken: <https://eiopa.europa.eu/consultations/qis/insurance/long-term-guarantees-assessment/index.html>

A nemzeti eredmények összegzését követően a tagállami felügyelet a mennyiségi eredmények és a kvalitatív kérdőívre adott válaszok ellenőrzését és feldolgozását követően megküldik az összesített anonimizált eredményeket az EIOPA részére, amely további elemzést készít a tagállami elemzések alapján.

Felügyeleti állásfoglalások

A Felügyelet az Alaptörvényből fakadó szabályozói feladatkörére tekintettel felelős szabályozó és jogalkalmazó szervként szükségesnek tartja, hogy a felügyelt intézmények, a pénzügyi szervezetek vagy a pénzügyi szektor valamely ágazatába belépni kívánó személyek részére a vonatkozó jogszabályokkal kapcsolatban orientáló jogértelmezéseket, azaz állásfoglalásokat adjon ki.

Felügyeleti állásfoglalás kiadására jellemzően jogszabályi rendelkezések értelmezése, vagy keretjellegű normatív rendelkezések tartalommal való feltöltése vonatkozásában kerül sor. A Felügyelet célja az állásfoglalások kiadásával az, hogy jogi normák által nem szabályozott kérdésekben, vagy többféleképpen értelmezhető, adott esetben egymásnak ellentmondó jogi szabályozás esetén saját álláspontját ismertesse.

A Felügyelet állásfoglalása nem tekinthető kötelező erejűnek, a benne foglaltaknak más hatóságra, bíróságra nézve nincs kötelező ereje.

A Felügyelethez érkező állásfoglalás iránti kérelmek kezeléséről részletes felvilágosítást a lenti [tájékoztatóban](#) olvashat.

A Felügyelet honlapján található keresőfelületen kezdeményezhető ún. szabad szavas, az állásfoglalások címe és tartalma szerinti szűrés, valamint szektor/típus szerinti bontásban is listázhatók az eltérő kategóriákban, témakörökben az egyes években kiadott állásfoglalások.

[Felügyeleti állásfoglalások](#)

A PSZÁF Hírlevéllel, a benne szereplő információkkal kapcsolatos kérdésével, észrevételével keresse Binder István sajtószóvivőt a 489-9235-os telefonszámon, vagy a binder.istvan@pszaf.hu elektronikus postacímen. Amennyiben szeretné, hogy hírlevelünk minden hónapban automatikusan megérkezzen az Ön e-mail címére, regisztráljon a Felügyelet honlapján (www.pszaf.hu). Szerkeszti a Szerkesztőbizottság
© Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete

